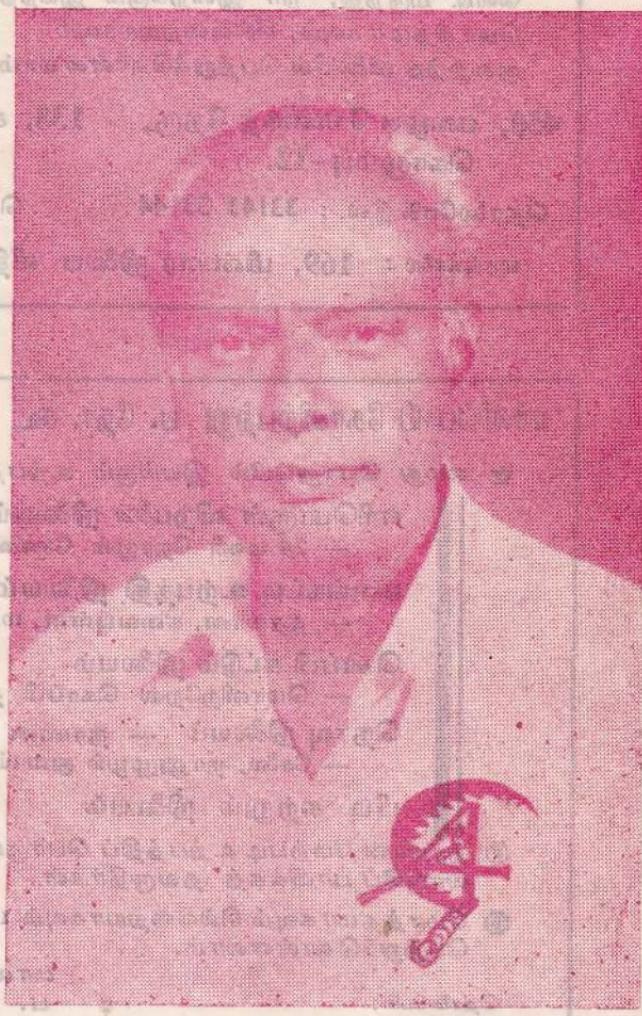

ଦାଶ୍ମନ୍ତିକ

ஆசிரியர் : டொமினிக் ஜீவா

மறைந்த தோழர் அ. விசுவநாதன்

கலை இலக்கிய மாத இதழ் * நவம்பர் 1975

என். வைத்திலிங்கம் அன் கம்பனி

கொழும்பு

(மட்டுப்படுத்தப்பட்டது)

யாழ்ப்பாணம்

பிரபல இருங்கு வியப்பாரிகளும் உற்பத்திபாளர்களும்

ஏங்களால் தயாரிக்கப்படும் உயர் தர

'தேன்' மார்க் முட்கம்பி; இரும்பு, பித்தளை சங்குப்புரி ஆணி கள், 'றவர் பிரான்ட்' பீலி; மட்டத் தகரங்கள் முதலியனவும் எல்லாக் கட்டிடங்களுக்கும் வேண்டிய சகல பொருட்களும்; வெடி மருந்து; நீர் இறங்கும் இயந்திரம் முதலியனவும்; மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும் குறைந்த விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

450, பழைய சோனகத் தெரு, 138, காங்கேசந்துறை வீதி,
கொழும்பு-12. யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி இல.: 33143 33144

தொலைபேசி இல.: 530

மரக்காலை : 169, மின்கார நிலைய வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

மானிப்பாய் கோவிற்பற்று ப. நோ. கூ. சங்கம், மானிப்பாய்

★ எமது பொறுப்பில் இயங்கும் உற்பத்தி நிலையங்கள்

எரிபொருள் விற்பனை நிலையம்

— 24 மணி நேரமும் சேவையிலுள்ளது

பணங்கட்டி உற்பத்தி நிலையம்

— தரமான, சுவையுள்ள, மலிவான உற்பத்திகள்

கொப்பி கட்டும் நிலையம்

— மொனிற்றேஸ் கொப்பி தயாரிப்பாளர்கள்

நெடு நிலையம் — தரமான உற்பத்திகள்

— சேல், நாலுமுழும் துவாய், முதலியன

பீடி சுற்றும் நிலையம்

இ தரமான மேற்படி உய்ப்பத்திப் பொருட்களை வாங்கிப் பாவிக்கத் தவறுதிர்கள்

இ மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் மலிந்தவிலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மானிப்பாய் கோவிற்பற்று
ப. நோ. கூ. சங்கம்
மானிப்பாய்

தொலைபேசி:

மானிப்பாய் 515

நிலைய முறை கோவிற்பற்று ப. நோ. கூ. சங்கம்

'ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம்-கவியாதியினை கலைகளில்-உள்ளம் ஈடுபட்டென்றும்நடப்பவர் பிறர் ஈன்றிலை கண்டு துள்ளுவார்'

பதின்மாறு ஆண்டு

நவம்பர்
1975 91

இந்த நவம்பர் மாதம் உலகத்துக்கே ஒரு புதுமை சமர்ப்பித்த மாதமாகும்; அரை நூற்றூண்டுக்குச் சற்று முன்னதாக நடந்த மாபெரும் மகத்தான் புரட்சி 1917 நவம்பரில்தான் இடம் பெற்றது. ரஸ்ய நாட்டில் அது நடந்தது.

உலகம் உய்ய— மனுக்குவும் சர்வ சுகபோகமாக வாழுவன்றுவர், கம்பர், உட்பட ஹோமர், தாந்தே, மில்டன், கதீ, ஷேக்ஸ்பீயர், டால்ஸ்டாய் போன்ற மேதைகளும் இலக்கிய விற்கில் இந்த மன்னில் வடிவமைக்கப்பெற்றது இந்தப் புரட்சியின் உள்ளது.

சோஷ்விலிம் என இன்று பலராலும் பல வழிகளிலும் அரசிமான சோஷ்விலிமாக, அரசியல் தத்துவமாக, கற்பணியைக் இந்த நவம்பர் புரட்சிதான்.

ரஸ்யாவில் நடைபெற்ற இந்தப் புரட்சி, ஒரு தனி நாட்டுக் காக நடைபெற்ற அரசியல் மாற்றமல்ல. அந்தப் புரட்சியின் வீசுக் கீழ் இன்று உலகம் பூராவும் அலை பரப்பி வருவதையும், நமது அவதானிக்க முடிகிறது.

பணக்குறி 'ரவ்வினை'
கிடைத், பெயர்,
கிண்ணதி, கிளேரை,
கிழுத்தி,
ரவ்விறி 'இக்கியேரி
திணித்திலுவர்,
பொன்றுபுரி அவரை.

மல்லைகு

சௌகரியர் டோமினிக் ஜியா
234-A கே.கே.எஸ் வீதி
யாழ்ப்பானம்
(இலங்கை)

மல்லினுப் பந்தனை தாழைக்காரணர்

திருமதி
வேதவல்வி
கந்தையா

திருமதி வேதவல்வி அவர்கள் வட பகுதி மாதர் இயக்கத்துக்கே ஒரு முன்னோடி. மேடைகளில் பிக் ஆழகாகவும் சருத்துச் செறிவுடனும் பிரசங்கம் செய்யும் வண்மை வாய்ந்தவர். நீண்ட சாலம் அரசியல் இயக்கத்தில் பங்கு கொண்டு உழைத்து வருபவர். இவர் தான் பிரபல கல்விமானும் ஆரம்ப இடதுசாரித் தமிழ்த் தலைவர் களில் ஒருவருமான திரு. எஸ். கே. கந்தையாவின் துணைவி.

எங்கு கண்டாலும் எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பார்த்தாலும் மஸ்லிகை வளர்ச்சிக்காக ஏதோ தன்னால் இயற்ற உதவியைச் செய்வார். அதில் இவருக்கு ஒரு தனித் திருப்பதி. ஆசிரியையான இவர், ஆசிரியைகள் மத்தியில் மஸ்லிகை இதழ்கள் சென்றநடை வதற்குப் பேருதலி புரிந்து வருபவர்.

எல்லாவற்றையும் விட முக்கியம் என்னவென்றால் உழைத்துப் பசியால் கலைத்திருக்கும் தோழர்களுக்குச் சமயமறிந்து சிற்றுண்டி கலைத் தன்னுத் தைப்படத் தயாரித்துத் தேடித் தருவதில் ஒர் அனைக்குச் சமமானவர். பல தடவைகளில் இவரது புதுமையான, சுவையிக்க உணவு வகைகளைச் சுவைத்து மகிழ்ந்திருக்கின்றேன், நான்.

பொதுத் தொண்டில் தனது கணவன் வழியிலே செல்வதில் சனையாதவர்; தனது குடும்பத்தையே பொது இயக்கத்தில் ஈடுபட வைத்துள்ளார்.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே மஸ்லிகையின் வளர்ச்சியில் முக்கிய கவனம் செலுத்திவரும் இவர். இலங்கையில் வெளிவரும் சுகல நூல்களையும் படிப்பதில் ஆர்வமுள்ளவர். மஸ்லிகையின் தரமான வாசகார்களில் ஒருவரான இவர், எப்பொழுதும் மஸ்லிகையின் பொருளாதார நிலையை அடிக்கடி பரிசுடன் விசாரித்துக் கொள்வார்; உதவுவார்.

வட பிரதேச மாதர் சங்கத் தலைவரியாக விளங்கும் இவர், தமிழ்ப் பெண்கள் பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபடப் பின் நிற்பதைக் குறையாகச் சுட்டிக் காட்டுவதுடன், சிந்திக்கத் தெரிந்த பெண்கள் கலை, இலக்கியத் துறைகளில் பரிசூழன ஈடுபாடு காட்ட வேண்டுமெனவும் விரும்புகின்றார்.

அருமையான தாய் மனம் கொண்ட இவரை மஸ்லிகையும் அனையாகவே கருதுகின்றது.

கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு
பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின்
பங்கும், ஆக்கப் பணியும்

இன்று தனி யார் துறை நிறுவனங்களும் கம்பெனிகளும்
பொதுத் துறைக்கும் கூட்டுறவு முறைக்கும் மாறிக்கொண்டு வரும்
கால கட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்:

முக்கியமாக இன்று நமது நாட்டு மக்களின் தினசரி வாழ்க்கையில் பெரும் பங்கை வகிப்பவை பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களாகும்.

இந்தப் ப. நோ. கூ. சங்கங்களில் நடைபெறும் நீர்வாகச் சீர்கேட்டைப் பற்றியும் ஊழல் சம்பந்தமாகவும், மோசதிகள் பற்றியும் பத்திரிகைகளில் தினசரி செய்திகள் வெளிவந்தபடி இருக்கின்றன.

சரியாகவோ — தவறாகவோ பொது மக்கள் மத்தியில் இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பைப் பற்றித் தவறான அபிப்பிராய்மே நிலவிவருகின்றது. காரணம், இந்த நிறுவனம் வேறு, தாய்கள் வேறு என்ற பழைய மனப் பான்மையேயாகும். சில நிறுவனங்கள் பொது மக்களை ஒதுக்கியே வைத்து வருகின்றன. ஏனெனில் பொது மக்கள் பங்கு கொள்ள முற்பட்டால் தமது ஊழல் நீர்வாகமும், பொது சன மோசதிகளும் அம்பலத்திற்கு வந்துவிடுமோன்று பயப்படுகின்றனர், சிலர்.

கூட்டுறவு அமைப்பு வளர்ச்சியடைய வேண்டுமானால் பொது மக்கள் இன்னும் அதிக அதிகமாக இந்த நிறுவனங்களின் பொதுக் கடமைகளில் கூடிய பங்கு வகிக்க முன்வர வேண்டும். இந்த நாட்டின் அரசியல் வரலாற்றையே முற்போக்குத் திசை வழிகளில் திருப்பி அமைத்துள்ள ஜன சக்திதான் இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்பையும் உருவாக்கித் தந்துள்ளது என்பதைச் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மறந்து விடக் கூடாது.

ஏதோ பொருட்களையும் சரக்குகளையும் பொதுமக்களுக்கு விற்றுப் பணம் பண்ணும் ஸ்தாபனமல்ல இது. பொது சனங்களின் சகல நன்மை தீமைகளிலும் பங்கு கொண்டு உழைக்க முயல்வதே அதனது தலையாய கடமையாகும். வெறும் லாப நட்டக் கணக்குப் பார்த்து நடைபெறும் தனியார் நிறுவனத்தைப் போன்றதல்ல இது.

மறு சிரமைக்கப்பட்ட ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் உப விதி 3-ன் படி, சங்கத்தின் நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

கூட்டுறவுக் கொள்கைகளுக்கமைய உறுப்பினர்களின் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார நலன்களுக்கு ஊக்கமளித்தலும், உறுப்பினர்களிடையே சிக்கனம், ஒருவருக் கொருவர் உதவி, தன்னுதவி ஆகியவற்றை உற்சாகப்படுத்துவதுமே சங்கத்தின் நோக்கங்களாய் இருத்தல் வேண்டும்

இன்று தேசத்தில் — குறிப்பாகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில்— கலை இலக்கியக் கலாசாரத் துறைகளில் என்றுமே இல்லாத வகையில் ஒரு புத்தாக்கமும் புதிய வேகமும் அரும்பி வருவதை நாம் கவனத்தில் கொள்ளும் அதே சந்தர்ப்பத்தில் இப்படியான கலை, இலக்கிய வளர்ச்சியில் இந்தக் கூட்டுறவு அமைப்புக்கள் தமது பங்குப் பணியை ஆற்றியுள்ளனவா எனச் சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டும். ஆதாவத் தந்து ஊக்குவித்துள்ளனவா என்பதையும் ஆராய்ந்து நோக்க வேண்டும்.

வேறு எந்த சாதனங்களையும் விட, கருத்து வித்தியாசங்களை மறந்து சகல பொது சனங்களும் விரும்பி ரசிக்கும் நாடகங்கள், இலக்கியங்கள், புத்தகங்கள், சஞ்சிகைகள் ஆகியவற்றினிடையே உள்ள உறவு முறைகள் பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள அறிந்து, தெளிந்து கொள்ள — பெரிதும் உதவும். சந்தேகங்களும் அவனம்பிக்கைகளும் நாளாட்சியில் அகலும்.

இத்தகைய கலாசார விவரிப்பாடுகளுடன் தமிழையும் ஓர் அங்கமாக இணைத்துக் கொள்ள முன் வரும் ப. நோ. கூ. சங்கங்கள் இன்று நாட்டில் எத்தனை உண்டு?

நமது நிறுவனம் இலட்சக் கணக்கான ரூபாய்களை இந்த ஆண்டு லாபமாகப் பெற்றுக் கொண்டுள்ளது எனப் பெருமை பேசுவதில் பயனில்லை; அதற்காக லாபமே தேவையில்லை என்பதும் நமது வாதமல்ல. எமது கூட்டுறவுச் சங்கம், எமது பிரதேசத்தில் பொது சனங்களுக்குத் தேவையான ஆரோக்கியமான கலாசார, ஆண்மீக சேவை என்னத்தைச் செய்துள்ளது எனச் சாதனை காட்டிப் பெருமை பேசுவதே சாலச் சிறந்ததாகும்.

வெறும் உப்புப், புளி, மின்காய், மா, அரிசி கூப்பனுக்கு வளங்குவதுடன் தமது தேசியக் கடமை முற்றுப் பெற்று விட்டதாக இவை கருதக் கூடாது. அந்த அந்தப் பிரதேசத்தில் உள்ள எழுத்தாளர்களின் நாற்களை விற்கப் பழக்கப்படுத்த வேண்டும்; நாடக நுழைவுச் சிட்டுக்களை விற்க வேண்டும்; சிரமத்துடன் லட்சிய நோக்கங்களை மூலாதாரமாகக் கொண்டு இயங்கி வரும் சிறு சஞ்சிகைகளுக்கு விளம்பர ஆதாவு காட்ட வேண்டும்; தரமான கலெக்டர்களைக் கொண்டு தமது செலவில் தமது பகுதியில்

கலை, நாடக விழாக்களை நடாத்த வேண்டும்! கலைஞர்களைக் கொர விக்கும் பாராட்டுக் கூட்டங்களிலும், புத்தக வெளியீட்டு விழாக் களிலும் முக்கியமானவர்கள் பங்கு கொண்டு, தமது கருத்துக்களை ஒளிவு மறைவின்றிக் கூறுவதுடன், நாட்டில், நமது பகுதியில் என்ன நடக்கின்றதெனத் தெளிவாக அறிந்திருக்க வேண்டும்.

இப்படியாக ஓர் ஐந்து ஆண்டுகள் இதே கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் தொடர்பு கொண்டுவிட்டு அதன்பினர்கள் பார்க்கட்டும்; நாடே தமிழையறியாமல் மாறிப் போயிருப்பதைக் காணலாம். ‘இதில் பெரும் பங்கு கூட்டுறவு அமைப்புக்களுக்கே சாரும்’ எனப் பொதுமக்கள் பேசிக் கொள்வதையும் காதாரக் கேட்கலாம்.

நமது சகல சக்திகளையும் பொது சன நன்மையை நோக்கிக் கீழுப்புவோமேயானால் கள்ளர் கூட்டமும் மோசடிக் கும்பலும் தனிமைப்பட்டு, அம்பலப்படுத்தப்பட்டு விடும்.

பொதுசனங்கள் மத்தியில் இருந்துவரும் சந்தேகமும் அவநம் பிக்கையும் தானுகவே மறையும்.

நமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இன்று கலை, இலக்கிய, நாடகத் துறைகளில் துரித கதியில் மிகப் பெரிய மாற்றமொன்று நடைபெற்று வருகின்றது. நம் தேசத்தின் தனித்துவம் மிக்க கலை, கலாசாரங்களைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற நல் ஹணர்ச்சி, பொது சன எழுச்சியாக மலர்ந்து வரும் சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. இதை நாம் இந்தக் கூட்டுறவு நிறுவனங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகின்றோம்.

பொது மக்களை அணுகுவதற்கும் அவர்களுடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்வதற்கும் அவர்களினது ஆசை, அபிலாபைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்பான சந்தர்ப்பம் இதுதான்.

சோஷலிஸ சமூக அமைப்பை வெறும் அரசியல் மாற்றத்தினாலோ அல்லது கதிரை மாறுவதினாலோ கொண்டு வந்துவிட முடியாது. அது பகற் கணவு.

மக்களை அதற்கேற்ற வகையில் தயார்ப் படுத்த வேண்டுமே கூட்டுறவு இயக்கங்களும் இந்த மண்ணைச் செழுமைப் படுத்திச் செப்பனிட, பச்சொயிட்டுப் பதப்படுத்தத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

கலை இலக்கியங்கள் இந்த முன்னேற்றத் தேசிய வளர்ச்சிக் குத் தமிழால் இயன்ற பங்குப் பணியை ஆற்ற முடியும் என நாம் உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

வளர்ந்து வரும் நாடுகளிலும் சோஷலிஸத்தைக் கட்டி வளர்த் துள்ள தேசங்களிலும் கலையும் இலக்கியமும் பெற்றுள்ள முக்கியத் துவத்தையும் பெறுமதியையும் நாம் இங்கு சுட்டிக் காட்டத் தேவையில்லை.

ஒரு நவ இலங்கையைச் சிருஷ்டிப்பதற்கான புதிய சிந்தனைத் தடத்தை உருவாக்க முனையும் கலை இலக்கியங்களுக்கு உதவ வேண்டியது ப. நோ. கூ. சங்கங்களின் தேசியக் கடமைகளில் ஒன்றாகும்.

தோழர் விசுவநாதன் இடதுசாரி அரசியல் தலைவர். தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே நன்கு மதிக்கப்பட்டவர். அருமையான மனித மனம் கொண்டவர். அரசிய வில் எந்தவித காழ்ப்புணர்ச்சியுமற்றுத் தொண்டாற் றியவர் இவர். தமிழ் அரசியல் தலைவர்களில் எழுத தாளர்களிடம் மிகக் கூடிய பரிவும் அன்பும் ஆதர வும் காட்டி வந்தவர்களில் இவர் குறிப்பிடக் கூட்டு ஒருவர். இலக்கியக் கூட்டங்களிலும் நூல் வெளியீட்டு விழாக்களிலும் இவரைக் காணலாம்.

இவரது பிரிவு அரசியலுக்கு மாத்திரமல்ல கலை இலக்கியத் துறைக்கும் மிகப் பெரிய இழப்பாகும்.

— ஆசிரியர்

தோழனுக்குத் தோழன்— தொண்டனுக்குத் தொண்டன்!

இ. கிருஷ்ணசாமி

இலங்கை அரசியல் வரலாற்றிலே அமரர் விசுவநாதன் ஒரு சகாப்தம், அந்தச் சகாப்தம் முழுந்து விட்டது. கால் நூற்றுண்டு காலத்துக்கு மேலாக, ஆரோக்கியமான தேசிய அரசியல் குழு நிலையை வட இலங்கையில் உருவாக்கிக் கொண்டிருந்த அந்தச் சகாப்தம் அமரத்துவம் அடைந்து விட்டது.

யாழ். இந்துக் கல்லூரி, கனகரத்தினம் மத்திய மகா வித்தி யாலயம், பார்வதி வித்தியாலயம் போன்ற பாரிய கல்வி நிலையங்களை நிறுவியவர்களின் வாரிசு என்பதாலோ. கல்விமான்களின் பரம்பரையில் பிறந்தவர் என்பதாலோ விசுவநாதன் எமது இத யங்களில் ஒரு நிரந்தரமான இடத்தைப் பெற்று விடவில்லை. வெற்றியிலும் தோலையிலும், பாராட்டிலும் கேளியிலும், அரசியல் கொந்தளிப்பிலும் அமைதியிலும் அவர் தமது கொள்கையிலிருந்து அனுவளவும் விலகவில்லை, பாட்டாளி மக்களின் போராட்டத்துக்குத் தோன் கொடுக்கப் பின்னிற்கவில்லை.

‘கொள்கையைக் கைவிடு’ என வந்த பயழுறுத்தல் கடிதங்களோ, கைக் குண்டுகளோ அமரர் விசுவநாதனை அனுவளவும் அசைக்கவில்லை.

ஆயிரக் கணக்கான குடும்பங்களைச் சுரண்டி வாழ்ந்த சில ‘முதலாளி’ லின் சக்திகளை முறியடித்து, பனை — தென்னை உற்பத்

திக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் அவ்வாயிரக் கணக்கான பாட்டாளிகளினதும் குடும்பங்களில் விளக்கேற்றி வைத்த பெருந்தகை விசுவநாதன் இன்று எம்மிடையே இல்லை.

பஸ் தொழிலாளர் போராட்டமா, வகுப்புத் தொழிலாளர் உரிமைகளா. கருட்டுத் தொழிலாளர் சம்பளமா, றயில்வேத் தொழிலாளர் பிரச்சினையா, ஆசிரியர் தொழிற்சங்க விடயமா எதுவானுலும், கடந்த கால்நூற்றுண்டு காலமாக அமரர் விசுவநாதன் அங்கங்கள்லாம் நின்றிருக்கிறார். தொழிலாளர்களை சரியான பாதையிலே வழிநடத்தியிருக்கிறார்.

மாணவப் பருவந் தொட்டே அரசியலிலும், தொழிற்சங்க வாதத்திலும் ஈடுபாடு கொண்ட அமரர் விசுவநாதன். யூகோஸ் ஸாலேகிய அரசாங்கம் அளித்த இரண்டு வருடப் புலமைப் பரிசில் பெற்று, அந்தாடு சென்று பட்டப் படிப்பிலும் பின் ஆராய்ச்சிகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தார். எமது நாட்டின் அரசியல் தேவைக்காய் அங்கிருந்து அவர் அழைக்கப்பட்டார். மறுபடியும் அவர் போயிருக்கலாம். எனினும், பாட்டாளி மக்களின் போராட்டத்துக்காய்த் தமிழை அர்ப்பணித்த அவர் மீண்டும் செல்லவில்லை.

அமரர் விசுவநாதன் வெறும் அரசியல்வாதி மட்டுமல்ல,

தமது சொன்கையின் அடிப்படையில், எமது நாட்டுச் சிறூர்களுக்காய்ச் ‘குடியியல்’ நூல் தொடரினையும், உயர்வகுப்பு மாணவர்க்காகவும், பல்கலைக் கழக மாணவர்க்காகவும் ‘பொருளியல்’ என்னும் நூலையும் தமிழிலே ஆக்கித்தந்தார். இத்துறையில் இவர் ஒரு முன்னேடு என்பது தறிப்பிடத் தக்கது. இந்த வகையில் அமரர் விசுவநாதன் சிறந்த ஒரு கல்விமான்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அமரர் விசுவநாதன் ஒரு ‘மனிதன்’ மனிதத்தன்மை நிர்விபி வழிவதை அவரிடம் காணலாம். நன்பர் களை வாஞ்சையோடும், மற்றையோரை ஆதரவோடும் அவர் அரவணைப்பதைக் காண இதயம் பூரிக்கும். இத்தனைக்கும் மத்தியில் அவர் தன்னலம் ஒநுசிறிதுமற்று வாழ்ந்த, ஜனகன் போன்ற, ஒரு ஞானி, பண்பட்ட இதயம் வாய்க்கப் பெற்றவர்.

ஆயிரமாயிரம் விசுவநாதன்கள் தோன்றலாம், மறையலாம். ஆனால், எம்மிடையே வாழ்ந்து எம்மோடு எம்மாய் இணைந்து விட்ட ஒரு விசுவநாதன் எங்கள் அமரர் விசுவநாதன்தான்.

Mr. Moon

குறுநாவல்

காலஞ்சென்ற சர்வதேசப் புகழ்வாய்ந்த ஆங்கில எழுத்தாளரான திரு. அழகு சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய குறுநாவல் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் அடுத்த இதழிலிருந்து மல்லிகையில் தொடராக வெளிவர இருக்கின்றது. இந்நாவல் இன்னமும் ஆங்கிலத்தில் பிரசரிக்கப்படவில்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதை தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தருபவர் ராஜ ஸ்ரீகாந்தன்.

ஓரு சித்தாந்தம் நோய்வாய்ப்படுகிறது

முச்சவர் வடிவு
ஓரு பக்க வாயிலில்
நின்று—
உள்ளிருக்கும் பூனையை
பலமாகத் தூரத்துகிறேன்.
பூனை மூலைக்கு மூலை
பதுங்கி ஒதுங்குகிறது.
இன்னமும் தூரத்துகின்றேன்
குரலை உசச்சுதாயில் இருத்தி
தொடர்ந்தும் தூரத்துகிறேன்.
கவரை விருண்டி
ஒதுக்கிடம் தேடுகிறது
அந்தச் சிறு பிராணி.
ஓரே சௌப்பு,
விழித்து முறைக்கிறது.
பக்கத்திலிருந்து பெற்ற
‘தடியை’ ஒங்கி
விரட்ட முயற்சித்தேன்;
பூனை என் நெஞ்சில் பாய்ந்து
கிழித்துக் கடித்துக்
கன்னத்துத் தசையை ருசிபார்த்து
விடுதலையாகிச் சென்றது.

பாவிப் பூனைகள்
‘தியாகப் போராளிகள்’
வசந்தப் பூக்கள் புஷ்பிக்கும்
உலகில் இனி
வாழப் போகின்றன.
சிவப்புத் தீபங்கள் அங்கே.....
எரிகின்றன.

உண்மைதான்... ஐயா! இன்று நான்—
தொந்தி சுருங்கி
பிருஷ்டைத் தசையிழந்த
கொடிய பிணியாளன்.
‘என் ஆதிபத்தியம்
கிழக்கிலும் மேற்கிலும்
இரத்த வாந்தியெடுக்கிறது
‘உலக நசக்காரன்.’

‘நீங்களை நம்பி’

அழக்குத் தமிழும்

இலங்கையர்கோனும்
வழக்குத் தமிழும்

ச. இராஜநாயகன்

‘அழக்குத் தமிழகிய ஆசிரியரும் வழக்குத் தமிழும்’ என்ற தலைப்பில், ‘இலங்கையர்கோனும் வழக்குத் தமிழும்’ என்பது பற்றி ஆராய முனையும்போது, ஆக்க இலக்கியத்தில் அவர்கையாண்ட மொழி எத்தகையது என நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுதல் பயன்தருவதாகும்.

‘மாதவி மடந்தை’ என்பது இலங்கையர்கோனின் நாடக நாஸ் ஒன்று. அதிலிருந்து எதேச் சூசயாக எடுக்கப்பட்ட ஒரு வசனத்தின் ஒரு பகுதி.

‘வாழ்வும் தாழ்வும் அறிந்து அன்பும் அறிவும் சுரந்து, மன்பதை காக்கும் மன்னவரின் அரண்மனைத் தலைவியாய்..... என்று செல்லிறது.

‘கடற்கரைக் கிளிஞ்சிலீ’ என்ற சிறுக்கையை எழுதிய இலங்கையர்கோன், அதனைச் சிறியவோரு நாடகமாக்கியுள்ளார். அது கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இருக்கிறது. அதில் வரும் சந்திரவதனன் என்ற பாத்திரம் பேசுகிற தமிழைப் பார்ப்போம்:

‘அதோ, பின்புறம் பெற்றுளே போன்று பேணித் தாங்கும் பெருங்கடல்; அலை பொங்குகின்றாள், என்போன்ற ஆதர

வற்றவர்களை அரவணைப்பது போல!

இனி, அதே ‘கடற்கரைக் கிளிஞ்சில்’ நாடகத்தில், அதே இலங்கையர்கோனின் கைவள்ளும் கண்ட வேரெரு வசனம் இது:

‘நீ என்னவோ, சந்தோஷமந்திரி போலை கதைக்கிறோய். இந்த இலங்கைச் சிலோனிலை ஒரு சந்தோஷமந்திரி வேணு மெண்டா உன்னைத்தான் தேடிக் குடுப்பினம்.’

இன்னும் ஒன்று; ‘மில்டர் குதாக்ன்’ என்ற நாடகத்தில், பாட்டெல்லாம் பாரதிபாடல் என்று எண்ணுகிற நவரத்தின் மாஸ்டரைப் பார்த்து, வேலுப் பிள்ளை கேட்கிறார்:

‘கொவியா ஸ தயுங்கோ மாஸ்டர்; நீங்கள் கப்புறமணிய பாரதி எண்டவர் எழுதினதெல் லாம் படிச்சந்திகளோ, அல்லது பொறுக்கு ஞாயமோ?’

முன் இரு வசனப் பகுதிகளும், இலங்கையர்கோனின் வார்த்தைகளிலே, ‘நல்ல தமிழ் அல்லது இலக்கணக் தமிழ்’ அதில் வளமும் வனப்பும் கொளிக்கின்றன.

பின்னவை இரண்டும், அவரது கூற்றின்படி, ‘நாட்டிலே

ஆயிரம் ஆயிரம் மக்கள் பேசும் அழகிய தமிழ் இது, வழக்குத் தமிழ்.

அந்த ‘இலக்கணத் தமிழ்’ கைவந்தவர் இலங்கையர் கோன். அவருக்கு இந்த ‘அழகிய தமிழ்’ என்னும் வழக்குத் தமிழும் கைவந்த காரியம் என்பதைத் தெளிய வைக்கவே இவற்றை நோக்கினாலும்.

இராமாயணம் பாடும் போது, கம்பன் எங்கோ ‘துமி’ என்ற சொல்லை வைத்துப் பாடி விட்டான். விடுவாரா ஒட்டக் கூத்தர்? ‘துமி’ என்பது இலக்கியத்தில் இல்லாத சொல் என்று வாதிட்டார். அச்சொல், ‘துவி’ ‘திவலை’ என்ற பொருளை உடையது. அது மக்களால் வழங்கப்படுஞ் சொல் எனக் கம்பன் நிறுவிய கதை, வழக்குத் தமிழ் இலக்கியமாகும் என்பதற்கு ஓர் ஆதாரம்.

இலங்கையர்கோனும் எழுதுத் தத் தமிழில் மட்டுமன்றி, வழக்குத் தமிழிலும் இலக்கியம் படைத்து வெற்றி கண்டவர் என்ற எண்ணம் எங்கும் பறவைகள் இருக்கிறது. அதே சமயத்தில், அவர் தமிழைத் தேவைக்கு அதிகமாகக் கொட்டிசைப் படுத்தி மனின்மாக்கி விட்டார் என்ற விமர்சனமும் சிற்சில இடங்களில் அடிப்படையில் இருக்கிறது.

இவற்றுள் எது சரி?

இது சரி என்றால், அது சரி என்றால் கூறி நிறுவுவது இங்கு நோக்கமல்ல. இந்த அபிப்பிராயங்களின் பின்னணியில் இலங்கையர்கோனின், வழக்குத் தமிழ் பற்றி நோக்குதல் நன்ற என்பதற்காகவே இவை குறிப்பிடப்பட்டன.

இலங்கையர்கோனின் சிறுகதைகளிலும், நாடகங்களிலும் வழக்குத் தமிழை நாம் காணலாம் எனினும் ‘விதாண்யார் வீட்டில்’ என்ற தொடர் நாடகத்தில் தான் வழக்குத் தமிழை அதன் செழுமையோடும் ஆற்றலோடும் நாம் பெருமளவில் காணகிறோம்.

‘விதாண்யார் வீட்டில்’ என்ற தொடர் நாடகம் 100 அங்கங்களை கொண்டது. அது, 1955-ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் இருந்து, இலங்கை வாசனையில் ஒனிபரப்பாயிற்று. அதனால்லே புதந்து கிடக்கும் எமது நாட்டு மக்களின் வாற்றுமுறைகள், விருப்பு வெறுபடுகள், அபிவாஸங்கள், கலைகலாச்சாரங்கள், நாட்டின் ஏற்கை வளங்கள், அழகு என்பன பற்றிய செய்திகள், இலங்கையர்கோன் என்ற இலக்கிய ஆசிரியர் பற்றிய எமது மதிப்பைப் பல்வடங்கு உயர்த்துவன் என்பது ஒரு புறமிருக்கட்டும். அங்கு, ஆனப்படுகின்ற வழக்குத் தமிழ் கருத்துச் செறிவும், செழுமையும், பாத்திரங்களின் குணகிசயங்களை எளிதில் புலப்படுத்துந்தனமையும் கொண்டிருப்பதை நாம் எளிதில் காணக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

சில எடுத்துக்காட்டுகள்:

‘நீ சும்மா இரு பிள்ளை, இதுக்குள்ளை கோல் குடுத்துக் கொண்டு....’ — அங்கம் 6.

‘கோல் குடுத்தல்’ என்பதும் மரபுச் சொற்றெட்டரோ என்னமோ நான் அறியேன். இது சாதாரணமாக மக்களால் வழங்கப்படும் ஒரு சொற்றெடர்.

கட்டப்பட்டோ. அன்றிக் கூட்டினுள்ளே நிற்கிறது ஒரு நாய். இயல்பாகவே அது உறுமிக் கடிக்கிற உக்கிரங் கொள்டது. தன்னைக் கடிக்க அதற்கு எவ்வித வாய்ப்புமில்லை என்ற நிச்சயமாகத் தெரிந்த ஒரு சிறுவன். அது உறுமி உக்கிரங் கொள்வதைக் கண்டு களிக்க ஆசைப்படுகிறான். ஒரு நீண்ட கோலை எடுத்து நாயை அடிக்கடி சீன்டுகிறான். நாய் உறுமுகிறது கோலைக் கடிக்கிறது. கோல் கொடுப்பவர்களைக் கடிக்க அதற்கு வாயில்லை. சிறுவனுக்குள்ளே பயத்தோடு இன்பழும் கலந்த ஒரு துள்ளல்.

இது போலவே விதாண்யார் விட்டிலும் நடக்கிறது.

இளைப்பாறிய விதாண்யாரின் மனைவி, விதாண்யாராக்கி, அவள் தன் மகனைடு, அவனது போக்கு ரைத்துக்கள் பற்றிப் பேசிக்கொள்ள்டிருக்கிறார்கள். அந்த மகனின் முறைப் பெண் அதே விட்டில் இருந்து வளருகிறவன், சிறுப்பின்னோத்தனம் மாருத கண்ணி. அவள் அவனுக்குக் கோபழுட்டிப் பார்க்கிற ஆசையில் இடைக்கிடை சில சொற்களைக் கொண்டு சீன்டுகிறார்கள். அவனுக்குக் கோபம் முறகி, உறுமுகிறான். தாய் என்ற கட்டுக்கடு இல்லையென்றால் அவன் பாய்ந்து கண்ணியை மொத்த விட வாய்ப்பிருந்திருக்கும். கட்டாக, கூடாக தாய் நிற்கிறாரே! இந்த நிலையில் கண்ணியின் உள்ளத்திலே ஒரு துள்ளல். மீண்டும் மீண்டும் சொற்கோல் கொடுத்துச் சீன்டுகிறார்கள். அவன் சிறுகிறான்.

விதாண்யாராக்கி குறுக்கிடுகிறான்:

'சம்மா இரு பிள்ளை. இதுக

குள்ளை கோல் கடுத்துக் கொண்டு.....'

இதற்குமேல், இதற்கு வியாசகியானம் வேண்டியதில்லை.

அடுத்து அங்கம் 13-இல் ஒரு கட்டம்.

'பங்கை வயிரமுத்துச் சட்டம்பியாரும் வந்திட்டார்.'

வயிரமுத்துச் சட்டம்பியாரின் கல்வீச் சேசவயைப் பாராட்டி, அவரது 65-ம் பிறந்த தினத்தன்று ஒரு பெரிய விநா எடுக்கும் திட்டம் விதாண்யார் விட்டில் உருவாகிறது. நீண்ட நேரமாக விதாண்யாரும் மற்றையோரும் திட்டம் தீட்டுகிறார்கள். கடைசியில், வெரமுத்து சட்டம் வியாரிடம் சென்ற அவரது சம்மதம் பெறத்தாது கோஷ்டியும் ஆயத்தம்:

'பங்கை வயிரமுத்துச் சட்டம்பியாரும் வந்திட்டார்'

'அங்கை, இங்கை, உங்கை புங்கை என்பன போன்ற 'பங்கை' என்பதும் கட்டுப் பொருளில் வந்துள்ளது. திட்டமிடலுக்கும், சட்டம்பியாரின் வருகைக்குமிடையே எத்துணைக்காலமும் செல்லவில்லை என்பதையும் இது குறித்து நிற்கிறது. அத்தோடு, 'நீங்கள் அலைய வேண்டியதில்லை. தேடிய மனிதர் வருகிறார். பார் அங்கே' என்பதும் இந்தப் 'பங்கை' யில் தொனிக்கிறது.

இத்தகைய ஆற்றல் இலங்கையர்கோவின் கை வண்ணத் தில் பிறந்த அழிய வழக்குத் தமிழுக்கு உண்டு.

விளங்காத ஏதையும், விளங்க விரும்பாத ஏதையும் கூட; 'கிரந்தம்' என்ற சொல்லால் குறித்துச் சொல்வது

பேச்சு வழக்கு. வைரமுத்துச் சட்டம்பியார் எதையும் செந்தமிழில் கூறுவார். அவர் அன்று செந்தமிழில் சொன்னவை விதாண்யாருக்கு விளங்கவில்லை. திரும்பத் திரும்ப விளக்கம் கோருகிறார் விதாண்யார். சட்டம்பியாரும் கொஞ்சம் இறங்கி வந்து இலகு தமிழில் விளக்கம் கொடுக்கிறார்.

விடயம் மிகச் சிறியது. அதை விபரித்த மொழி, தமிழ், மிகப் பெரியது. இலகு தமிழில் கூறியபோது விடயத்தை விதாண்யார் மிகத் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ளுகிறார். ஆனாலும், தன்கு விளங்காத சட்டம்பியாரின் பண்டிதத்தின் மீதுள்ள ஆத்திரத்தை அவர் ஒரு வசனமாகக் கொட்டுகிறார்:

'உதைத்தானே இவ்வளவு கிரந்தமாகச் சொன்னநியின் சட்டம்பியார்?'*

விடயத்தின் சிறுமையை 'உதைத்தானே' என்ற செற்களால் எள்ளிவிடுவதையும், விடயத்துக்கு ஒவ்வாத மொழிப் பிரயோகத்தை 'இவ்வளவு கிரந்தமாய்' என்ற சொற்களால் குத்திக் காட்டுவதையும் நாம் கருத்திற் கொள்ளாமலிருக்க முடியவில்லை.

விதாண்யார், தன் இளமைக் காலத்தில், குடும்ப சமேதராக ஆடி ஆமாவாசைக்குக் கிரிமலைக்குப் போய் வந்ததை ஆரும் அங்கத்தில் நினைவுக்கு கூந்து வர்ணிக்கிறார்.

விதாண்யார் என்ற கௌரவம் கொடிகட்டிப் பறந்த காலம். கிரிமலையில் கூட்ட நெரிசலில், கடைக்குட்டி மகனைக் காணவில்லை. இனி, விதாண்யாரே சொல்லட்டும்:

'இவள் தாயாரே மேளாரே என்டு குளற குளற என்டு குளறி..... எனக்கு வேட்டி உரி மிறமாதிரி வெட்கப்!'

தாய் ஒருத்தி பின்னையைக் கானாலும் புலம்பி அழுவதைச் சுயம்புவாய்க் காட்டிய விதாண்யாரின் வழக்குத் தமிழில், பின்னால் கூறப்படுகிற வெட்கம் இருக்கிறதே, அந்தவெட்கத்தை எழுத்துத் தமிழில் பிடித்துக் காட்ட முயலும் போதுதான் இந்த வழக்குத் தமிழின் மேம்பாடு நமக்குப் புலனாகும்.

கடற் கரைக் கிளிஞ்சில் நாடகத்தில், கல் வி வாசனையுள்ள பாத்திரங்களும், கல்வி வாசனையற்ற பாத்திரங்களும் நம்முன் நடமாடுகின்றன. பாத்திரங்களின் கல்வியறிவுக்கேற்ப, அவர்களின் பேச்சு வழக்குகளை இலங்கையர்கோன் படைத்துள்ளார்.

'ஏற்று, ஏற்று; தீபங்கள் ஏற்றி ஏற்றித்தானே எங்கள் சமுதாய வாழ்வே சாய்ந்து போய் விட்டது. உன் உள்ளும் கொண்டமட்டும் ஏற்று' என்ற நாடக இலக்கணத் தமிழும்.

'என்றை பிரியன் இருந்தால் எனக்கு ஒரு பிராக்காய் இருக்கும்' என்ற வழக்குத் தமிழும்.

'எனக்குக் குரல் கேரத் துவங்கின து பதினைஞ்சு வயசிலை' என ஆறுமுகம் கூறும் மரபுச் சொற்றெட்டர் போன்ற ஒன்று மருவிய பேச்சத் தமிழும்,

ஒன்றையொன்று அணித்துக் கொண்டு வருவதை இங்கு கானுகிறோம்.

இவற்றை விட, இலங்கையர்கோனின் இலக்கிய ஆக்கங்களிலெல்லாம் காணக் கிடைக்கிற வழக்குச் சொற்றெட்டர்கள்,

கதை நடக்கும் பிரதேச மக்களின் ஆசைகள், அங்கலாய்ப்புகள், பிணைப்புகள் என்பனவற்றைச் சூக்கமாக விளங்க வைப்பன.

தமக்கு இனியவராயும் மிக நெருங்கியவராயும் உள்ளோரை ‘எணை’ என்றழைப்பது வழக்குத் தமிழ். பாத்திரங்களின் பிணைப்பை நோக்கி. இப்பதம் பிரயோகிக்கப் படுகிறது.

‘கொவியாதை யெணை’ சும்மா போன்ற ஆச்சி’ என்பன போன்றவை இதனைக் காட்டி நிற்கின்றன. ‘அக்காத்தை’, ‘பெத்தா’ என்பன போன்ற விளிப்புக்களும் நோக்கலுக்குரியன.

‘இங்கே பாரும்’ என்ற சொற்றெடுர், ‘இஞ்சேரும்’ ஆகி, மணிலையைக் கணவன் அழைக்கும் மரியாதைப் பெயராக வழங்கப் படுகிறது.

இவ்வாறு இலங்கையர் கோனின் பிரசரமாகிய நூல்களிலும், பிரசரமாகாத கையெழுதுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து ஆயிரக் கணக்கான பொருள்மையிக்க வழக்குத் தமிழின் ஆட்சியை எடுத்துக்காட்டலாம். எனிலும், அவற்றில் தலைநிமிர்ந்து நிற்பவற்றை எடுத்து விளக்கத் தருணம் போதாது ஆதலின், சிலவற்றை மட்டும் நோக்குவோம்.

‘வீட்டிலை குந்திக் கொண்டிருக்கிறாய்’ இது கிழவி ஆச்சி முத்து குமராகிய தன் பேததிக்குச் சொன்னது.

‘தேப்பண்காறன்’, தாய்க்காறி’, ‘எங்களுக்கு வலுவிருப்பம்’, ‘வாலிபம் போகாட்டிலும், வயது போட்டுது’ ‘நீ எப்பன் சம்மா இரு’

‘உப்பிடி விலை எழுப்பி, நாட்டாமை காட்டாட்டி....’

‘ஏன் அவணை இப்பிடிப் போட்டுக் கரிக்கிறியன்?’

‘தகரக் கொட்டகையிலை தழுமாடு பூந்தது போலே’

‘அவளின்றை வயித்தினை பூசியைப் புழுவைப் பிடிச் சுதோ இல்லையோ?’

‘கடல் நிறைய மீனகத் தானே புழுத்துப் போய்க் கிடக்கு’

‘எந்தப் புத்துக்காலை வெளிக்கிட்டு வாராய் நீ இப்ப?’

‘எனக்கு ஏன் வாயிலை வருகுது?’

‘எட, தாவியைக் கட்டிப் போச்சு’

‘என்ன நயிந்தை, பாவத்துக்குப் பிள்ளைப் பெற்றால் பரியாரி என்ன செய்யிற்று’

‘நாடி நல்லாய் வீழுந்து போச்சு’

‘கண்டியிலே காத்தடிக்கை விளக்கு நாந்ததல்லோ’

மேலே குறிப்பிட்ட வழக்குத் தமிழ் பிரயோகங்கள் எல்லாம் இலங்கையர்கோனின் வெள்ளிப் பாதசரம், மிஸ்டர் குகதாசன், கடற்கரைக் கிழிஞ்சில், விதானையார் வீட்டில் போன்ற பிரசரமாகிய நூல்களி விருந்தும், கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்தும் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டனவை.

இப்படி இப்படிப் பொருள்களிற்குத் தமிழ்ச் சொற்றெடுர்கள் ஏராளம் இலங்கையர் கோனின் ஆக்கிலக்கியத்தை அலங்கரிக்கின்றன.

வழக்குத் தமிழில், எழுதுதுக் கமிழின் இலக்கணத்தைக் காணமுடியாது என்பது உண்

வெறுமை

‘ஆகசி’

தலைவர்
முழங்கினார்.....
எம்மை ஆள
இறக்குமதிச் சரக்கு
எமக்குத் தேவையில்லை!
உடனே.....
அணீந்திருந்த
கோட்டும் குட்டும்
அவிட்டுக் கொண்டு
ஒடின்!
வீடு செல்ல
காரண்டை ஒடினார்!
கார் கத்தியது.....
நானும்
இறக்குமதிச்
சரக்குத்தான்!
என்னைத்தொடாதே!

மையே. எனினும், வழக்குத் தமிழில் உயிர்க்கும் வாழ்வின் பரிமாணம் மிகப் பரந்தது. அதனை எழுத்துத் தமிழில் சிறைப்பிடித்துக் காட்டுதல் ஓரளவு சிரமமான காரியம் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

‘ஒரு மொழி உயிர்ப்போடு வழங்கி வருவதற்கு, அது மக்களால் பேசப்படும் இயல்பு கொண்டதாய் அமைய வேண்டும்’ என்ற கருத்தைக் கொண்டவர் இலங்கையர்கோன்.

அவர் தமது நாடக வாழ்வின் கண்ணி முயற்சியான ‘மின்டர் குத்தாசன்’ என்ற நாடக நூலினை, வழக்குத் தமிழாகிய அழகிய தமிழ் பேசும் அத்தனை பேர்களுக்கும் சமர்ப்பணஞ்செய் திருக்கிறார்.

‘இவங்கையர்கோனை மறுமதிப்பீடு செய்யவேண்டும்’ என்ற குரல்களின் மத்தியில், ‘மறுமதிப்பீடு செய்ய முன்னர், மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும்’ என்ற குரல் ஓங்கிநிற்பதையும் நாம் கேட்க முடிகிறது. இன்றைய இந்தப் பின்னணியில் அன்றாரது வழக்குத் தமிழ் பற்றிய நிறைவான ஆய்வொன்று இலக்கியத்துக்கும் இலக்கிய வரலாற்றுக்கும் பயன்தருவதாயமையும் என்பதை மட்டும் வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது. ★

சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா 10 — 00

தனிப்பிரதி — 75

இந்தியா, மலேசியா 12 — 00

வாங்குவது

(தபாற் செலவு உட்பட)

அவள் சிரிப்பு என்றே குமைந்திருந்தால் ...

க. நவம்

அந்தச் சிரிப்பு, தலைமை வாத்தியார் பொன்னம்பலத் தாரின் கும்பியைக் குடைந்து, இதயத்தைக் கசக்கி, உயிர்க் குருத்தை முறித்தது. அந்த ஒரு சிரிப்புக்காகவேண்டி, அவர் ஆத்மா ஏங்கித் தவங்கிடக்காத நாட்களே இல்லை. அவள் தன் மெல்லுடைகளைத் திறந்து, முத்துப்பலவரிசை துவங்க மெல்லச் சிரிக்கும் போது கீழ் உதட்டுக்குக் கீழ் மூராக நாடியில் ஓடிச் சமிக்கும் அந்தக் குழிவு.....!

ஆகா..... சிரிப்பு... என்ன சிரிப்பு! புஞ்சிரிப்பு — மூஞ்சிரிப்பு — முத்துச் சிரிப்பு — மத்தாப்பு வெடிப்பதுபோல் வெடித்துச் சிதறும் வரண்ணாலச் சிரிப்பு— மலர்கள் மலர்ந்து உதிர்வது போல மயங்கவைக்கும் மோகனச் சிரிப்பு — சதங்கை ஒவிப்பது போல குலுங்கித் தெறிக்கும் சிங்காரச் சிரிப்பு - மின்னல் வெட்டி நெளி வது பேரால் உருக்கி வார்த்த தங்கச் சிரிப்பு - எழில்கொஞ்கம் இளஞ்சிரிப்பு.

அந்தச் சிரிப்பு அவர் உள்ளத்தில் அழகொளிரும் மோகன கோலங்கள் பல தீட்டி, அவர் மனத்திரையில் நிமூலாக, தவிர்க்க இயலாது வந்து விழுவது அவர் மனைவியின் உருவந்தான். அவரது மனைவிக்கும் உதட்டுக்குக் கீழே நாடியில்

சிரிக்கும்போது அப்படி ஒரு குழிவு.

அவள் ஒருதடவை சிரித்து விட்டால் மறுதடவையும் சிரிக்க மாட்டாளா என்று அவர் இதயம் ஏங்கும், யார் யாரோடெல் வாம் பேசி, குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிக்கும் அவள் அவரைப் பார்த்துச் சிரிக்கமாட்டாளா என்று இன்றுவரை ஏங்கித் தவியாத தவித்தார் அவர். இன்று என்று மில்லாத புதுக்கையாக அவரைப் பார்த்து அவள் வீசிய அந்தச் சிரிப்பு.....

அந்தச் சிரிப்பிலேயே பொங்கி எழுந்த அவர் கோபாக்கினி அடங்கி, நிமிர்ந்து நின்ற உடல் கூணிக் குறுக, கையில் மூர்க்கமாகத் திமிர்த்து நின்ற பிரம்பு நடங்கியது.

அழுது கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டு நின்ற மாணவியைப் பார்த்து, திரும்பவும் விசாரணை செய்யத் தொடங்கினார்.

‘என்ன பின்னை, நடந்தது?’

அவர் குரல் நெந்து சனமாக சினைற்றுக்குள்ளிருந்து ஒவிப்பதுபோல வெளிவந்தது.

‘இவன் சேர்..... என்னைப் பகிடிப்பன்னுறைஞ்.....’

‘என்ன பகிடிப்பன்னுறைஞ்?’

‘.....’

‘..... சொல்லு.....!’

‘.....’

‘பேசாமல் நின்டால் எனக் கெண்ணென்று தெரியும்..... கெதியாச் சொல்லு’

தலைமை வாத்தியாருக்குரிய அதிகாரத் தொனியைப் பிரயத்தனப் படுத்தி வருவித்துக் கொண்டு, அவர் கெதிப்படுத் தினார்.

தலைமை வாத்தியாரின் மேசைக்கருகே இருப்பது ஏழாம் வகுப்பு. அந்த வகுப்பறையில் இருந்து எல்லாவற்றையும் அவதானித்தபடி படிப்பி த்துக் கொண்டிருந்தாள், ஆசிரியை பரிமளநாயகி. ஆங்கில ஆசிரியையாக அன்மையில் நியமனம் பெற்றவன். அந்தச் சிறிய பாடசாலையிலுள்ள இரண்டு ஆசிரியகளிலும் மிகவும் அழகானவன். அவன். இன்னும் திருமணமாகாத கண்ணிப் பெண் னுங்கூட்.

பொன்னம்பல வாத்தியாரோ பாவும்! நாற்பது வயதிலேயே தாரத்தை இழந்து விட்ட அபாக்கியசாலி. ஆனால் அவர் நடத்தையைப் பற்றி எவ்ருமே குறைசொல்ல முடியாத கண்ணியவான்தான். புகைப் பிடிப்பதோ, வெற்றிலை போடுவதோ தானும் ஒழுக்கக் குறைவான செயல்கள் என்று கருதும் அதி உத்தமன்.

ஆனால் அவருடைய ஒழுக்கச் சிறப்பைப்பற்றி பரிமளநாயகி ஆசிரியைக்கு முன்பு யாராவது சொன்னால், அவன் மௌனந்தான் சாதிப்பாள். சில சமயங்களில் சிரித்து மழுப்பி விடுவாள்.

அவன் ஆங்கிலப் புத்தகத்தை முகத்துக்கு நேரே பிடித்தபடி உரத்து வாசிக்க, பிள்ளைகள் எல்லோரும் ஏக்காலத்தில் பிற்பாட்டுப் பாட ‘கிளாஸ் ட்ரில் லிங்’ நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

தான் வாசித்த வசனத்தை பிள்ளைகள் திரும்பவும் சொல்ல எடுக்கும் அந்தக் குறுகிய நேர இடைவெளிகளில் அவளது கண்கள் தலைமை வாத்தியாரை மேய்ந்து திரும்பிக்கொண்டிருந்தன.

அவள், அவரையும் அவரது விசாரணையையும் கவனிப்பதைச் சுடைக் கண்ணேட்டத்தில் புரிந்து கொண்ட பொன்னம்பல வாத்தியாரால் வேதனையைத் தாங்கிக்கொள்ள இயலவில்லை.

வெட்கம் ஒருபுறத்தில் அவரைப் பிடித்து விழுங்கியது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தற்போதைய நிலையில் நீதி செலுத்த வேண்டிய கடமை கழுத்தில் பிடித்து அவரைத் தள்ள விசாரணையைத் தொடர்ந்தார்.

‘என்ன நடந்தது.....?’ மாணவியைக் கேட்டார்.

‘சேர், இவன் கடதாசியைச் சுருட்டி இரகசியமாக எனக்கு மேலே கண்ணுருன் சேர்.’

‘இன்டைக்குத்தான் அப்பிடிச் செய்தவனே..... !’

‘இல்லைசேர்..... முதலும் இரண்டு மூன்று நாள் அப்பிடிச் செய்தவன்.’

‘வேறை என்ன செய்யிருன்.....?’

‘நேற்றுசேர், பள்ளிக்கூடம் முடிஞ்ச வீட்டுக்குப் போகேக்கை எனக்கிட்ட வந்து தோளாலை இடிச்சுப்போட்டு, ‘சேரியோடார்வின்’ என்று சொல்லிப் போட்டுப் போனவன், சேர்’

‘ஓகோ..... வேறையென்ன குரங்குச் சேட்டை விடுகிறு இந்தக் குழுமாடு?’

அவர் இந்த வார்த்தை களைச் சொல்லி முடிக்குமுன்னே ‘கிளாஸ்’ என்று மறுபடியும் சிரித்தாகி, பரிமளநாயகி. அந்தச் சிரிப்பொலி அவர் செவிகளில்

ஈயத்தை உருக்கி வார்த்தது. கால்கள் நிலத்தில் ஊன்றி நிற்க இயலாது தடுமாறின. தலையைத் தூக்கி மாணவர்களோயோ அவனோயோ பார்க்க இயலாது நாணத்தால் சாம்பினார்.

அவர் உள்ளத்தில் கடவின் கொந்தளிப்பு, புயலின் சீற்றம், பூகம்பம், ஒரே பிரளையம்!

குற்றமுள்ள அவர் நெஞ்சம் அவரையே குறுக்கு விசா என செய்தது. இந்த உண்மையின் தரிசனக் கடைசலில் இன்று மட்டுமேல்ல இப்படிப் பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர் மத்தடிப் பட்டிருக்கிறார். ஆனால் அவரே அவருக்கொரு சமாதானத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டு, 'மனிதப் பலவீனம்' என்ற திரையால் மூடித் தப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஆனால் இன்று அவள்— ஆசிரியை பரிமளநாயகி ஏளனச் சிரிப்பு அவரை அதல பாதா எத்திக் தள்ளிவிட அவருள்ளே இருந்த தெய்வ மனிதன் விழித் துக்கொண்டான். இதயத்தில் சரத்தையும் உரத்தையும் ஏற்றிக்கொண்டார். அவளோயோ அவள் சிரிப்பையோ பொருட் சடுத்தாத புதிய மனிதனுக்கு உருவெடுத்தார். அவர் முன்னால் கைகட்டித் தலைகுனிந்து நின்ற மாணவனைப்பார்த்து உறுமினார்,

'டேய..... உணக்குச் சேட்ட மெத்திப் போச்சு; இல்லையா?'

'இல்லை சேர்.....'

'என்னடா இல்லை சேர்..... குனியடா அங்கை..... குனி'

சழாம் வகுப்பு மாணவர்கள், ஆசிரியை சொல்லி கொடுப்பதை, பொருள் ஒன்றையுமே விளங்காதவர்களாக,

உச்சஸ்தாயியில் திருப்பிக் கூறுவது, தலை மை வாத்தியார் பொன்னம்பலத்தாரின் செவிப்பாறைகளில் பட்டு எதிரொலிக் கின்றது. பாடத்தை விட்டு வெளியே சென்று தனக்கென எடுத்து வீசப்பட்ட பாணம் அது என்பதை அவர் உணர அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை.

தன் கண்ணிலிருக்கும் மரக்குற்றியை அகற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணமில்லாதிருக்கும் ஒருவன் அடுத்தவளின் கண்ணில் வீழ்ந்திருக்கும் தூசியைத் துடைத்தெடுக்க முற்படுவது வேடிக்கைக்குரியதுதானே!

மாணவன் குனிந்து கைகளால் நிலத்தைத் தொடுகிறான். அவர் கையிலிருந்த பிரம்பு அவனது பிருஷ்டத்தைப் பதம் பார்க்கிறது. அவன் துள்ளி தள்ளி நெளிகிறான். அவரது ஆவேசம் தீர்ந்தபின்னர் பிரம்பு சிற்றமடங்கி ஓய்கிறது.

'போடா... போ..... வகுப்புக்கு'

அவன் கண்ணீர் சிந்தியவணம் போகிறான். மாணவி கண்ணைத் துடைத்து கூச் கொண்டு போகிறான்.

அவரோ என்றும் போல கூசிக்கூசி கள்ளப்பார்வை பார்க்காது பரிமளநாயகியை நிமிர்ந்து நோக்குகிறார்.

இன்றுவரை அவரைப் பார்த்துச் சிரிக்காத அவள் திரும்பவும் அவரை நோக்கிச் சிரிக்கிறான். ஏளனச் சிரிப்பு. ஆனால் அவள் அறிந்து வைத்துக்கொண்டிருக்கும் தலையை வாத்தியார் பொன்னம்பலத்தார் இந்த ஒரு கணத்தில் இருந்துவிட்டாரென்பது அவருக்குள்ளுக்கே தெரியப்போகிறது!

உள்ளத்தின் பெறுமதி

சிங்கள மூலம்:

கே. வயன் பெரேரா

தமிழாக்கம்

தம்பிழையா தேவதாஸ்

இனது கணவன் இருவில் மறைந்து போவதை அவன் பார்த்துக் கொண்டு நின்றான். அவன் மிகுந்த கோபத்துடன் சத்தம் போட்டுக்கொண்டே நடந்து சென்றான். அவனது கோபத்தை தீ என்று சொன்னால் அவனது உருவத்தைப் பெரிய தீப்பற்தம் என்றே வர்ணிக்கலாம். அவன் அவ்வாறு போவது அப்படிப்பட்ட பெரிய கோபத்துடன் என்பதை லாதா அறிவாள்.

தொடிவில் பேரிருவில் போய்க்கொண்டிருக்கும் தனது கணவனின் திசையைப் பார்த்து லதா பெருமுச்ச விட்டாள். இப்படிப்பட்ட சித்திரவதைக் கூடிய நன்பர்களின் சேர்க்கையால் பல கெட்ட பழக்கங்களைப் பழகிக் கொண்டான். இரசாயனச் சேர்வையிறுநிய வெளிநைத் துணியொன்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே படிப்படியாக வேறு வருணங்களாக மாறுவது போன்று சிறிலிடமிருந்த நற்குணங்கள் எல்லாம் நாளுக்கு நாள் வேறுபட்டன.

அந்தக் காலத்தில் சிறிலும் லதாவும் ஒரே பாடசாலையில் ஒரே வகுப்பில் படித்த மாணவர்கள். அங்கிருந்து ஆரம்பித்த அவர்களது நட்பு நாள்கைவில் அசைக்கமுடியாத அத்திவாரமிடப்பட்ட காதலாக மாறியது.

அந்த அத்திவாரம் மிகவும் பலம் வாய்ந்ததாகவிளங்கியது. ஒருபோதும் தங்கள் காதல் அணைய எவராலும் தகர்த்த முடியாது என்று லதா நம்பினான். அவர்களிருவரும் ஒருவருக்கொருவர் மிக அண்பாக இருந்ததே அதற்குக் காரணமாகும். ஆனால் துரதிஷ்ட வசமாக இந்தக் காதல் என்னும் பலமான வரம்பு இரண்டாகப் பின்து விட்டது: அழகே உருவான லதாவுக்காக வாழ்ந்த சிறில் பாடசாலை வாழ்க்கையின் பின் கெட்ட நன்பாகளின் வசியத்திற்குள் விழுந் து விட்டான். பாடசாலையிலிருந்து விலகிய புதிதில் வேலையேதுமற்றி குந்த சிறில் தண்ணுடன் பழகிய கொடிய நன்பர்களின் சேர்க்கையால் பல கெட்ட பழக்கங்களைப் பழகிக் கொண்டான். இரசாயனச் சேர்வையிறுநிய வெளிநைத் துணியொன்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே படிப்படியாக வேறு வருணங்களாக மாறுவது போன்று சிறிலிடமிருந்த நற்குணங்கள் எல்லாம் நாளுக்கு நாள் வேறுபட்டன.

கெட்ட வழிகளில் பெற்ற பணமும் அப்பொழுது சிறிலின்

கையில் ஒரளவு பிழங்கியது. அப்பொழுது தான் அவன் வதாவை மணமுடிக்க முன் வந்தான்.

திருமணத்தின் பின் தனது காதலை திருத்திவிடலாம் என்ற எண்ணத்தில் அம்முடவை வதா மகிழ்ச்சியடன் ஏற்றுக் கொண்டாள்.

டோச்கையிற்றை ஒளிரவிடுவதும் அணைப்பதுமாக அந்த நள்ளிரவில் இரவு வேலைக்குப் போகும் தனது கணவனைப் பார்த்தவாறு நின்றபொழுது வதா இவை எல்லாவற்றையும் நினைத்துப் பார்த்தாள். இறந்த காலம் என்ற வீதியில் அந்தத் துக்கரமான இடத்தை நெருங்கிய பொழுது அவளது இருவிழிகளிலிருந்தும் கண்ணீர் வழித்தோடியது. அதற்கும் அப்பாலுள்ள பயங்கரத்தை நினைத்துப் பார்க்கவே பயப்பட்டவளாக இரண்டு கைகளாலும் தனது முகத்தைப் பொத்திய வாறு விம்மிஞன்.

நாளைய மறுதினம் மனநாள் என்று அவன் அவளிடம் கூறினான். அது அவருக்கு விருப்பமில்லாத போதும் அவன் மேலிருந்த நம்பிக்கையால் அதை ஏற்றுக் கொண்டாள். ஆனால் அவளது எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறவில்லை. அவளது ஆசையை அவன் முணையிலேயே கிள்ளிவிட்டான். திருமணத்தின் பின் காற்றில் அகப்பட்ட பாய்கப்பல்போல் சிறில் வதாவிட மிகுந்து சிறிது சிறிதாக நீங்கினான்.

சிறில் வேறேரு பெண்ணேடு வாழ்கின்றான் என்பதை அப்பாவி வதா சில நாட்களின் பின்பே அறிந்தாள். இந்தச் செய்தி அவளது உள்ளத்தில் இடி விழுந்தது போலாயிற்று.

உயிர் போன்று பழகிய இவ்விளைஞன் இவ்வளவு தூரம் போவான் என்று அவள் கனவி மூலம் நினைத்திருக்கவில்லை. அவளை நம்பியதன் பயங்காதான் விழுந்துள்ள பாதாளத்தைப் பற்றி பயமும் சந்தேகமும் கொண்டாள் மட்டுமல்ல, உலகத்தைப் பற்றிய பாடமொன்றையும் விளங்கிக் கொண்டாள். ஆனால் அதைத் தாமதமாகவே விளங்கிக் கொண்டாள். அதாவது அவள் அப்போது கர்ப்பினியாக இருந்தாள்.

இரு வருடத்தின் பின் லால் சிலவாவை வதா மறுமணம் செய்தாள். சிறிவிழல் கிடைக்கப்பெற்ற குழந்தையொன்றும் அப்பொழுது வதாவிடம்தான் இருந்தது. அவளது பழைய வறுவறுகளை மன்னித் தலால் சிலவா அவை எல்லாவற்றையும் மறந்து விட்டதாகக் கூறி வரும், தனக்கு உரிமையற்ற அந்தக் குழந்தையைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் வதாவைத் திட்டிக் கொண்டேயிருந்தான். விட்டிடல் எந்தவொரு பிரச்சனை ஏற்பட்டு விட்டாலும் லால் சிலவா, வதாவின் கடந்தகால வாழ்க்கையைப் பற்றி வலிய இழுத்து மனம் நோக வைத்த பின்பே முடிப்பான்.

வதா இப்பொழுது இன்னுமொரு குழந்தைக்குத் தாயானுள் அவ்விரு குழந்தைகளும் எந்தவித வேறுபாடுமில்லாமல் பின்பக்கத்திலுள்ள கட்டிலில் நித்திரை செய்கின்றன. அவள் பின்னே திரும்பி அவ்விரு குழந்தைகளையும் நோக்கினான். அப்பொழுது அவள் விடுகின்ற பெருமூச்சினாலா அவ்வறை அவ்வளவு வெப்பத்துடன் விளங்குகின்றது?

அதே நேரத்தில் விழுந்தையில் கதிரையொன்று விழும்

சத்தம் அவனுக்குக் கேட்டது. அதையடுத்து அரைவாசி மூடப் பட்டிருந்த கதவைத் திறந்து கொண்டு யாரோ ஒரு வன் அறைக்குள் நுழைந்தான். அத் துடன் கதவுக்குத் தாழ்ப்பாள் போடும் சத்தமும் அவனுக்குக் கேட்டது.

'சத்தம் போட்டால் இந்தக் கத்தியால் உண்ணீக் குத்தி விடுவேன்' ஓர் அந்தியன் அவனைப் பார்த்துக் கர்ச்சித்தான். அவன் பயந்துவிட்டதை அறிந்த அவன் கத்தியுடன் கூடிய தனது கையை பின்னே எடுத்துக் கொண்டான்: அவன் பயத்தினால் அவனையே பார்த்தவாறு நின்றான்.

'நான் ஒருவனைக் கொலை செய்துவிட்டுவருகிறேன். மூன்று பொலிஸ்காரர்கள் எண்ணை விரட்டிக்கொண்டு வருகிறோர்கள்' அவன் பயத்தால் பெருமுச்ச விட்டான்.

'அதற்காக?'.

'அவர்கள் இங்கு வந்தாலும் வருவார்கள். நான் இங்கு இருப்பதை நீ காட்டிக் கொடுத்தால் உண்ணயும் கொன்று விடுவேன்' என்ற கூறியவன் எனக்குத் தன்னீர் கொஞ்சம் தா என்று கேட்டான். அவன் எதையும் பேசாமல் லாம்பின் திரியைத் தாண்டிவிட்டவாறு அந்தக் கொலைகாரனின் முகத்தைப் பார்த்தாள்.

அவனது முகத்தைப் பார்த்த அடுத்த கணமே அவனது முழு உடலும் தீப்பிடிப் பது போல் உணர்ந்தாள். இந்த நன்னிரவில் தனக்கு முன்னிற பது தன் வாழ்க்கை முழுவதை யுமே பாழாக்கிய பழைய நன்பன் சிறில்தான் என்பதை அவ-

எது இரு கண்களாலும் நம்ப முடியவில்லை. அவளைப்போலவே அவனும் அவளது முகத்தை அடையாளம் கண்டு கொண்டான்.

'இது லதா அல்லவா?' அவனை அறியாமலே அவனது வாய் இப்படிக் கூறியது.

கம்மா இருந்தவளை தீக்குள் தன்னிலிட்டது போல் அவளது உடல் கோபத்தால் சிவந்து விட்டது. ஒரு பெண் பிகாசு போல் அவன் அவனைப் பார்த்த வாறிருந்த போது சிறில் கேட்டான். 'பொலிஸ்காரர்களுக்கு நீ எண்ணைக் காட்டிக் கொடுத்து நான் பிடிப்பட்டு விட்டால் நான் இனி உயிர் வாழ முடியாது. எண்ணைக் கொண்றுவிடுவார்கள். என்றால் தன் கையிலிருந்த கத்தியைப் பார்த்து அதிலுள்ள இரத்தக் கறையை தனது சாரத்தால் துடைத்துவிட்டான். லதா தூங்கி விழித்தவள்போல் நின்றான்.

'நீ என் வாழ்க்கையைப் பாழாக்கினாய். உண்ணாலேயே நான் இப்பொழுது பயங்கர வாழ்க்கை நடத்துகின்றேன் சி..... நீ ஒரு கொடியவன்' என்ற சத்தமிட்ட அவன், அவன் சாம்பலாகிப் போகும் அளவுக்கு இமை கொட்டாமல் முறைத்துப் பார்த்தவாறு நின்றான். ஆனால் அந்த முறைப்பு நீண்ட நேரம் நிலைக்கவில்லை. இந்த முரடலூக்காக அந்த நாட்சளில் தனக்குள் வளர்த்து விட்ட எண்ணாய்கள் எல்லாம் மீண்டும் தனது உள்ளத்தைப் பாரமாக்குவதை அவன் உணர்கிறான். இந்தக் கொடியவனை பொலிஸில் பீடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சில நிமிடத்

தொப்பு கொள்ள

மல் விகை ஆசிரியரைக் கொழும்பில் சந்திக்க விரும்புப் பவர்கள் ஒவ்வொரு மாதத்தினுடைய கடைசி வாரத்திலும் 137, மலிபன் வீதி, 182, முதலாம் குறுக்குத் தெரு, 24, பூதிரேசன் வீதி ஆகிய முகவரிகளில் சந்திக்கலாம்.

தொலைபேசி: 20712

திற்கு முன் என்னினாயினும் அவ்வாறு செய்யாமலிருந்தாள்.

அப்பொழுது விருந்தையில் ஏறி வரும் சப்பாத்து அடிச் சத்தம் அவனுக்குக் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து கதவைத் தட்டும் சத்ததும் கேட்டது. கிறிஸ் அறையில் ஒரு முலையில் ஒளிந்து கொண்டான். அவன் லாம்பைக் கொண்டு சென்று கதவைத் திறந்தான்.

‘யாராவது இந்தப் பக்கம் ஓடி வந்தார்களா?’

இந்தப் பக்கம்தானே ஓடி வந்தான்’ என்று இன்ஸ்பெக்டர் அவளைக் கேட்டார். லதா எந்தவித பயமோ அச்சமோ இன்றி பதில் கூறினார்.

‘இல்லை ஐயா. அந்தப் பக்கம்தான் யாரோ ஓடினார்கள் போல் தெரிந்தது’ இன்ஸ்பெக்டர் முகத்தைத் திருப்பினார்.

‘சரி, அப்படி என்றால் அந்தப்பக்கம் போவோம் சார் ஐண்ட்’ பொவிஸ் பட்டாளம் தூரத்தில் போகும் சத்தம் கேட்கும்வரைக்கும் அவ்விடத் தில் நின்ற லதா முன் கதவை மூடி லாம்பையும் கையுடன் கொண்டுபோய் பின்பக்கக் கதவைத் திறந்து விட்டாள்.

‘நீ தப்பிப்போ, என் வாழ்நாளில் இனிமேல் என் முகத் தில் விழியாடே’ அவன் கூறினார்.

அவன் வீட்டினின் ரூம் வெளியே சென்றான்.

தனித்துவம் மிக்க—
மாதுகிதம்

தரமான கலைப்
படைப்பு

ஆரம்பித்து 10 ஆண்
கெளில் மிகப் பெரிய
இலக்கியத் தாக்கத்
தை ஏற்படுத்தியுள்ள மாத சஞ்சிகை. தொடர்ந்து வெளிவருவது

இந்த நாட்டின் இலக்கியச் சரித்திரத்தையே மாற்றி அமைத்துக் காட்டும் வல்லமை இச் சஞ்சிகைக்கு உண்டு. எதிர்காலத்தை மகோன்னதமான நம்பிக்கையுடனும் புதிய கம்பீரத்துடனும் உற்சாகத்துடனும் இடையறுத உழைப்புடனும் நோக்கும் மாசிகை.

புதிய யுகம் படைக்கும் இந்தச் சத்திய வேள்வியில் நம்முடன் இணைய விரும்புவோர் மாத்திரம் தொடர்ந்து படிக்கலாம்.

மலைவிடங்கள்

சிலியின்

சோ

க

க்

கதை

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் சட்டபூர்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சிலி ஜனத்திடத்தில் வெட்டோர் அவன்டேயை சதிகார ராணுவ தளபதிகள் படுகொலை செய்தார்கள்.

இந்த அரசியலமைப்பை நாசம் செய்வதற்கான காரணம் தான் என்ன? இந்கேள்விச்சுக்கு குறைந்தது இரண்டு பதில்களையாவது அளிக்கலாம். முதலாவது படுகொலை தான் பிற்போக்காளர்களது பயங்கரமான ஆயதம்; அடுத்தது மக்கள் ஜனத்தியான சல்லவேடார் அவன்டேயை சட்டத்தியாக — ஒரு பொதுத் தேர்தலின் மூலமாக அகற்றுவதற்கு ஜனநாயகத்தின் எதிரிகளுக்கு யோக்கியதை இல்லை என்பது தெட்டத் தெளிவாகியதேயாகும்.

இந்தச் சதிக்கு ஆதரவாகக் கூறப்படும் வாதங்கள் யாவும் அப்பட்டமான பொய்களாகும்;

நாட்டில் பொருளாதார சீர்மிழுகளை ஏற்படுத்திய உள்நாட்டு வெளிநாட்டுப் பிற்போக்குச் சக்திகள் அதற்கான பழியை மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் மீது குமத்தின் ஆட்டு

சியை ராணுவம் கைப்பற்றியதற்கு உண்மைக் காரணம் தற்போது கூறப்படும் மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் ‘திறமையின்மை’ என்பதல்ல, மாறுக அதன் விசேஷ முக்கியத்து விக்க ஜீவசக்தியேதான். வெளிநாட்டுச் சக்திகளால் உக்கிரப்படுத்தப்பட்ட மோசமான நெருக்கடி நிலைகளில் கூட மக்கள் ஜக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் பெரும்பான்மை மக்களது பின்பலத்துடன் அதிகார பூர்வமிக்க நிர்வாகமாக இயங்கி வந்தது.

அரசாங்கங்களை மாற்றிய மைப்பதில் சதிக் கொத்தளமாகப் பேர்ப்பெற்ற சி. ஐ. ஏ. மக்கள் ஆதரவு பெற்ற அரசாங்கங்களின் ஸ்திரத்தன்மையை குறைப்பதில் திறமையற்றதாகும் போது, சதிகாரர்கள் டாங்கிகளையும் குன்று வீச்சு விமானங்களையும் உபயோகிக்கிறார்கள். அவர்கள் துரிதமாகவும் இரக்கமின்றிக் கொடுரோமாகவும் செயல்படுவதற்கு அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அச்சமே காரணம்.

அவெண்டே அரசாங்கம் ஈட்டிய பொருளாதார, சமுதாயசாதனைகள்தான் ஏகபோக வட-

டாரங்களுக்கு அவை தமது சுதித் திட்டங்களைத் துரிதமாக சிலியின் செயற்படுத்துவதற்கு முக்கிய காரணமாக இருந்தன, வெற்றிகரமான ‘சிலியின் கோஷ விலைப் பாதை’ சிக்கல் மிக்க சமூக, பொருளாதார பிரச்சினை கணக்குத் தீர்வு கான்பதற்காக நின்டாலுமாகப் பிரயத்தனம் செய்துகொண்டிருக்கும் தென் அமெரிக்காவில் ஒரு ‘சக்திமிக்க அமைப்பை’ த் தோற்றுவித்து விடுமோ என்று ஏகபோக வட்டாரங்கள் அஞ்சின.

அதிகாரத்தைக்கைப்பற்றிய பின்னர் ராணுவ ஜன்டா, சிலியின் பொருளாதாரத்தைச் சிக்கவிலிருந்து விடுவிப்பதற்குப் பதிலாக சீரழிக்கத் தொடங்கி யது. அந்திய மூலதனங்களுக்கு நல்லவசதிகள் அளிக்கப்பட்டன. அவர்கள், தேசிய பொருளாதாரத்தில் 519 தொழிலங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்த பொதுத்துறையை இல்லாத பித்தனர். நாட்டின் பிரதான செல்வா தாரமாக விளங்கும் செம்பு உலோகத் தொழில் துறையை சர்வதேச நிறுவனங்களிடம் கையளித்தன.

இராணுவ சர்வாதிகார ஆட்சி கடைப்பிடித்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் விளைவாக மொத்த தேசிய உற்பத்தியின் பங்கீட்டில் உழைக்கும் மக்களது பங்கு 55 சதவீதத்திலிருந்து 37 சதவீதத்திற்கு (1975 ஆரம்பத்தில்) குறைந்தது. பணவீக்கத்தின் வருடாந்த வீதம் உலகம் என்றுமே கேட்டிருக்காத வகையில் 400 சதவீதத்தை எட்டியது. 0 சதவீதமாக இருக்கும் வேலையில்

லாத் திண்டாட்டம் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது. தொழில் துறை உற்பத்தி மூன்றிலொரு பங்காக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

ஆயிரக் கணக்காண தேசு பக்தர்களைப் படுகொலை செய்துள்ள ராணுவ ஜன்டா பல பத்தாயிரக் கணக்காண மக்களைச் சிறைக்கூடங்களிலும் சித்திரவதை முகாம்களிலும் அடைத்து வைத்துள்ளது. இத்தகைய அட்டுழியங்கள் யாவும் ராணுவ ஆட்சியைப் பலப்படுத்த உதவினா? இல்லை. அது இன்னமும் தடுமாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. ஊரடங்குச் சட்டங்கள் மேலும் மேலும் மக்களைக் கைது செய்தல், கொடுமைகள் இவை மூலமாக ராணுவ ஜன்டா மேலும் இன்று பெரும் அதிருப்பிக்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஜன்டாவுக்கு எதிர்காலமே இல்லை. அது வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த உண்மை பினாலேசட்டுக்குக் கூடத் தெரியும்.

சிலியின் படுகொலைகள், வத்தீன் அமெரிக்க மக்களுக்கு அச்சத்தையுடித் தொழிகளை மேற்கொண்டுள்ள சுதந்திர பூர்வமான வளர்ச்சிப்பாதையிலிருந்து திசைதிருப்பும் என்று ஏகாதிபத்திய வட்டாரங்கள் நம்பின. இந்த நம்பிக்கைகூடத் தோல்வியடைந்துள்ளது. கடந்த இரு ஆண்டுகளில் இக் கண்டத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்வுகள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன.

வனிலைலா அஸ்மையில் இரும்புத் தாது உற்பத்தியையும் எண்ணேயுத் தொழில் துறையையும் தேசியமயப்படுத்தியுள்ளது. பெரு, சுகுவேடர், பனமா நாடுகளில் உள்ள ஏகாதிபத்திய

விரோத அரசாங்கள்கள் தமது நிலைகளைப் பலப்படுத்தியுள்ளன. கிழுபா மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த பொருளாதாரத் தடை பெரும் தோல்வியை அடைந்துள்ளது. பொருளாதார சுதந்திரத்தை அடைவதற்கான தமது முயற்சி களை ஒன்றினைப்பதற்காக மெக் ஸிகோவின்தும் வெனில்லாவின் தும் முயற்சிகள் பலனைய் அக்கண்டத்திலுள்ள குடியரசுகள் லத்தீன் அமெரிக்க பொருளாதார அமைப்பொன்றை உருவாக்கி வருகின்றது. எத் தீன் அமெரிக்க மக்கள் கூட்டுச்சேரா நாடுகளுடனும் தமது உறவுகளை மேன்மேலும் அதிகரித்து வருகிறார்கள். சோஷிலீ நாடுகளுடன் தமது ஒத்துழைப்புக்களை மேம்படுத்தி வருகிறார்கள்.

தேசிய விமோசன இயக்கத் தின் ஏழுசிலையும் முடிவுமை திப் போக்கின் முன்னேற்றத் தையும்கொண்ட பகைப்புலத்தை சிலி அச்சமூடன் நோக்குகிறது. உலக அரங்கில், அட்டுழியங்களால் தம்மை அலங்கரித்திருப்போரைத் தவிர வேறு கூட்டாளிகள் சிலி ஜாண்டாவுக்கு இல்லை என்பது தர்க்கரீதியானதே. தென்னுபிரிக்க இனவெறி ஆட்சிகளும், மேற்கு ஐரோப்பிய நவ பாளிஸ்டுகளும் அமெரிக்கப் பிறபோக்குவாதிகளும் நிறவெறி யர்களும் தான் சிலி பாசிஸ்டுகளுக்கு ஆதரவளிக்கிறார்கள். இக்கும்பலுடன், ஜானநாயகத்தையும் முடிவுமைதிப் போக்கையும் வெளிப்படையாகவே எதிர்க்கும் இன்றைய பிகிங் தலைவர்களும் சேர்ந்துள்ளார்கள்.

பெரிய வங்கிகள், நிறுவனங்கள் பலவும் அரசியல்வாதிகளும் வெகுஜனத் தொடர்புச் சாதனங்களும் தமது நெஞ்சங்களில் சிலி ஜாண்டா மீது அனுதாபம் கொண்டிருந்தாலும் அத

ஏமாற்றம்

முதலாளி அவர்களுக்கு முதல்கள் திரட்டி.. முழுவதையும் கொடுத்து முதுகு சொறிய தொழிலாளர்களாகிய நாங்கள் இருந்தும் எங்களின் உழைப்புக்கு எங்களின் வாழ்வுக்கு எதுதான் கிடைக்குமோ;

ஒலிவில் அழுதன்

ஞாடன் ஒத்துழைப்புக்க முன்வர வில்லை. இத்தகைய கேடுகெட்ட ஆட்சியுன் தொடர்புகொண்டு தமக்கு அபகிர்த்தி ஏற்படுத்த தயாராகவில்லை. பாசில் ஆட்சிக்கு உதவியளிக்கும் சக்திகள் கூடத் தம்மை வெளிக்காட்டிக் கொடுக்க வில்லை. ஆயினும் சிலி ஜாண்டா ஒரு அனுதையல்ல என்பதை உலகம் நன்கறியும். சர்வதேச ஏகபோக நிறுவனங்களும் சி. ஐ. ஏயும் தான் அதன் பாதுகாவலர்கள்.

சிலி ஆட்சி அதன் கேடுகெட்ட செயல்களுக்காக சர்வதேச கண்டனத்துக்குள்ளாகியுள்ளது. ஹிட்டலரின் ஆட்சிக்குப் பின்னர், உலகின் எதிர்ப்பைக் கொண்ட இத்தகைய சம்பவம் வேறொதுவுமில்லை. இந்த எதிர்ப்புகளும் கண்டனங்களும் சிலி மீதான வர்த்தகத் தடை, ராஜதந்திரத் தொடர்புகளை நிறுத்துதல், ஜாண்டாவினால் பலியாக்கப் பட்டுள்ளவர்களுக்கான உறுதியான ஆதரவு என்ற பல வடிவங்களில் வெளிப்பாடு பெறுகின்றன. ஜி. நா. விலும் கண்டனங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன.

சமகாலக் கலை மதிப்பீடு

சபா. ஜெயராசா

நம்நாட்டில் 'பொப்' இசைக் குப் பிறந்துள்ள 'வியாதி' நிதானமான ஆய்வுக்குரியது. விழாக் களிலும், திருமண வீடுகளிலும், கோயில் உற்சவங்களிலும், ஆட்சேர்ப்பு ஊடகமாக விளங்கும் பொப் இசை, இற்றைக்கு கால் நூற்றுண்டுகளுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய 'சின்னமேளம்' என்ற கலையூடகத்துடன் பல வழிகளிலும் ஒப்பிட்டு நோக்கத்தக்கது.

சின்னமேளத்திற்கு விழுந்த டித்துச் சென்ற மக்கள் கூட்டம், இன்று சின்னமேளமென்றதும், ஏனத்துடனும், ஒருவித அருவருப்புடனும், பார்க்கும் பர்வகைகள் ஏகலுங் காணப்படுகின்றன. 'சதுராட்டமில்லாமல் திருவிழா இல்லை' யென்ற அளவிற்கு அதன் செல்வாக்கு ஊடுருவி நின்ற நிலை தளர்ந்துவிட்டது. கழித்து வைத்த சட்ட பாளைகள் போன்று சின்னமேளத்தின் சிறப்புநிலைகள் மூலிகைக்கும் கோடிகளுக்கும் கென்றுவிட்டன.

இவ்வாறு பொதுமக்களின் ஆசைப் பண்டமாயிருந்த சின்னமேளம் காலத்தோடு நிற்க முடியாமற் கழிந்துபோக, அதனிடத்தினைப் பொப் இசை சவீகரித்துக் கொண்டு வருவதும் காணக் கூடிய நிகழ்ச்சிகளாயுள்ளன. சின்னமேளம் முடிந்ததும் சுவா மி தூக்க ஆளில்லாமல்

அவதிப்பட்ட பூசைக்காரர் இப்போ சின்னமேளத்திற்குப் பதிலாக பொப் இசையை ஏற்பாடு செய்யத் தொடங்கியுள்ளர்கள்.

சின்னமேளம் தனக்குரிய மவுசை இழந்தமைக்கு, நின்று பிடிக்க முடியாத — அதன் கலைப் பலவீனம் நஞ்சுட்டி வந்துள்ளது. முதலிலே விநாயக வணக்கப் பாடலுடன் (மரபு தழுவி) தொடங்கும் சின்னமேளம், மலினமான சினிமாப் பாடல்களைச் சருகுகளாக உதிர்க்கும். மலினமான சினிமாப் பாடல்களுக்கு ஆட்டமும் அபிநயமும் புரிதல் சதுராட்டத்தின் பிரதான இயல் பாகும்!

சினிமாபாடல்களிலே கையாளப்படும் நவீன வாத்தியக் கருவிகளின்றி, மிருதங்கம், ஆர்மோனி யம் ஆகியவற்றைக் கொண்டே எல்லாவித ஒலித் தாக்கங்களையும் செய்ய முயலுகையில் ஈடாட்டம் பெரிதாகத் தொடங்கியது. அன்றியும் சின்னமேளப் பாட்டுக்காரரின் இசைப்பயிற்சி குன்றியிருந்தமையால், தாள லயத் தவறு முறித்துக் கொண்டு பிதுங்கி நிற்கும். இதனால், சங்கீதம் தெரியாதவர்களுக்குக் கூட்டத் தாங்கமுடியாத நச்சரிப்பாக மாறத் தொடங்கியது சதுராடியோர் தகுந்த நடனப் பயிற்சியின்றி தமக்குத்

தெரிந்த முத்திரைகளைத் திரும் பத் திரும்பக் காட்டியதுடன், குறுக்கு வழியில் இலாபம் பெற அசிங்கமான தாக்கங்களையும் ஆட்டத்திலே ஏற்படுத்தினார். மேலும் சின்னமேக கலையில் ஈடுபட்டோர் மூர்க்கத்தனமாகப் பணத் தவக்கைகளாற் சுரன் ப்பட்டார்கள் என்றும் கூறப் படுகின்றது. இத்தகைய ஈடாட்டங் கொண்ட கலைப் பின்னணி அதன் சமூத்தை நெரிக்கவும் தொடங்கிவிட்டது.

இத்தகைய ஈடாட்டங் கொண்ட தன்மைகள் பொப் பிசையிடத்தும் காணப்படுகின்றன. பொப் பிசை ‘புதுமை’ என்றவைகையிலே கவர்ச்சியைக் கொடுத்தாலும், அதன் ஒவித் தாக்கம் காதுகளுக்கும், நரம்பு மண்டலத்தின் இயக்கத்திற்கும் குந்தகம் விளைவிக்கின்றதென்று கூறுகின்றார்கள். மேற்கு ஜிரோப் பிய நாடுகளில், செவிப்புலனையிழந்து வரும் இளைஞர்களின் எண்ணிக்கை வேதனையின் அஞ்ச லோட்டங்களாகவுள்ளன.

இளைஞர்களின் செவிப்புஸ் பாதிக்கப்பட, மேலும் மேலும் ஓலியின் செறிவினை அதிகரித்துக் கொண்டு செல்ல விஷமச் சழுஸ் வட்டமிடவும் தொடங்கி விட்டது.

முதலாளித்துவம், ஏகாதி பத்தியம் ஆகியவற்றின் வளர்ச்சியின் நோய்குவமான இக்கலை வடிவம், தான் உருவான நாடு களிலேயே கல்லெறி வாங்கவும் தொடங்கியுள்ளது.

‘அது ஓலியுருவில் அமைந்த நஞ்சு. அதனைக் கேட்கும்போது இனையின் இழிநிலைக்கு மட்டு மன்று; அதில் மயங்கிக்கிடக்கும் மக்கட்காகவும் நான் மிச வேத ஜெயுறுகின்றேன். பொதுமக்களின் இசைத் துறையில், அமை

ரிக்கா பின்னேக்கிச் சென்றுவிட்டது’ என்ற பாப்லோ கசல்ஸ் எவ்வளவின் கூற்று இந்த இசை பற்றிய நேரமையான விமரிசன மாகின்றது.

மேலும் பொப்பிசையில் ஈடுபட்டோர் பலர், எதுவிதமான இசைப் பயிற்சியுமின்றி, சில உச்சாடன் முறைகளாற் பாட முற் படுகின்றனர். கவர்ச்சியான ஆடைகளை அணிவதாலும், ‘கரு’ வந்து ஆடும் நெகிழ்ச்சி நிலையைக் கொடுப்பதாலும், ஒரு வித நவீனத்துவத்துடன் பொப் பிசை இளைக்கப்படுகின்றது.

‘நல்ல இசை, உள்ளத்தையும் உணர்வையும் உயர்த்த வேண்டும். இந்த இசையோ, உள்ளத்தைத் தாழ்த்துகின்றது; ஆனால் பயிற்சியும் திறமையுமற்ற பதர்களுக்கும், இசைத்தட்டுப் பதிவாளர்களுக்கும் ஒரே இரவில் கோடிக்கணக்காகப் பணத்தைக் குவிக்க இது வழியாகவந்துப் பால், நல்லதை ஒதுக்கிப் போவியை நாடும் இளைஞர்தம் உள்ளப் போக்கினைப் பயணப்படுத் திச் சுரன்டும் இக் கொடுமை எளிதில் மறையாது’ என்று பாப்லோ கசல்ஸ் என்ற அமெரிக்கர் மேலும் கூறுகின்றார்.

இவ்வாரை ஏகாதிபத்தியத் தின் ஏற்றுமதிப் பொருளான பொப் பிசை நமது நாட்டிலும் இறக்குமதி செய்யப் பட்டு, சந்தைப் பொருளாக விளம்பரங்கள் சுகிதம் விநியோகிக்கப் படுகின்றது.

இவ்வாரை, சமூக மாற்றத் திற்குகந்த கருவியாகப் பயணப்படுத்த முடியாத நோயாளி போன்று இக் கலையுருவம் நடமாடி வருவதுடன் ஏகாதிபத்தியத்தின் கிருமியாகவும் பரவுகின்றது. *

ரொபர்ட் ரோஸ்ரெவன்ஸ்கி (பிறப்பு - 1932) ரஷ்ய மக்களால் பெரிதும் விரும்பப்படும் கவி ஞர்களில் ஒருவர். அவரது கவிதை தொகுப் புக்கள் பல வெளிவந்துள்ளன.

ஒரு கவிஞர் தனது படைப்புக்களை நோக்குகின்றன

ரொபர்ட் ரோஸ்ரெவன்ஸ்கி

தமிழாக்கம்:

ஏ. ஜே. கனகரட்டு

எனது முதல் கவிதை 1941-இல் ஓம்ஸ்காயா பிராவ்டாவில் வெளிவந்தது. போர் முண்டதும் எனது பெற்றேர் போர்மூலைக் குச் சென்றார்கள். இதனால் மிகவும் கலக்கமுற்ற நான் ஒரு கவி தையை எழுதினேன். எமது பாடசாலை ஆசிரியர் இதனை பத்தி ரிகை அலுவலகத்திற்குக் கொண்டு சென்றார். அக்கவிதை வெளியிடப்பட்டது. கவிதையின் கலைத்துவம் காரணமாக அல்ல அது வெளியிடப் பட்டது. குழந்தைப் பருவத்திலேயே போரினால் வாட்டியெடுக்கப்பட்ட 9 வயதுப் பையனால் எழுதப்பட்டதினாலே தான் அது வெளியிடப்பட்டதென ஊகிப்பது நியாயமே. அன்றி விருந்து போர் என்னுள் வாழ்கின்றது. எமது ஞாபகத்திலும், எமது இருதயங்களிலும் அது இன்றும் வாழ்கின்றது. போரில் மாண்டவர்களுக்கு, ஓய்வுபெற்ற வீரர்களுக்கு எமது கடமைப்பாடு மிகப் பெரிது, மீட்கமுடியாதது. மகன் தகப்பனுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடமையிலும் பார்க்க இது பெரியது கவிதையிலும், ஒருவேளை பாட்டிலும் நாம் இக் கடமையைச் செலுத்துவோம்போது.

நான் இயற்றிய சில கவிதைகளை இசைப் பாடல் ஆசிரியர் கள் தாமாகவே தேர்ந்தெடுத்து அவற்றிற்கு இசை அமைத்தார்கள். இவ்வாறு தான் அக்கவிதைகள் பாடல்களாக மாறின. சில வேளைகளில் இவ்வாறும் நடக்கின்றது: ஓர் கவிதையை இயற்றும் போது அதற்கு இசை அமைக்கலாம் என்பதை எவரும் உணர்வதில்லை. காலத்துக்குக் காலம், இசைப் பாடல் ஆசிரியர்கள் இது பிழை என வாடிகின்றனர். மேலும், உண்மையான பாட்டு எப்பொழுதும் கவிதையின் ஒரு பகுதியே. அதே வேளை அது தனக்கே உரித்தான் இயல்புகளைக் கொண்ட ஓர் தனிவகை: ஒருவன் இயற்றிய கவிதை பாட்டாக மாறும் பொழுது, அது புதிய, முற்றிலும் வேறுபட்ட வாழ்வை எய்துகின்றது.

'தான்' என்ற ஒன்றை கைப்பற்றுவதற்கு இதயம் பிளக்கிற தேடல்களை நடாத்துவதால் எதுவித பயனும் இல்லை என நான்

நினைக்கிறேன். பாசாங்கையும், போலித் தனத்தையும் கவிதையால் பொறுக்கவே முடியாது. அது பழிவாங்கியே தீரும். படைப் பாளியின் ‘தானையும்’ அவனது மனித ‘தானையும்’ பிரிக்கவே முடியாது. ஆதலால் தான் படைக்கும் வேளையில் ஒருவராகவும் வாழ்வில் இன்னெருவராகவும் இருக்க முடியாது. இங்கு, சோவியத் கவிஞர் மிக்கேல் ஸ்வெட்லொவின் வார்த்தைகளை நினைவு கூருவோம்: ‘கவிதை ஒரு தொழில் அல்ல; அது ஓர் ஆன்மாவின் நிலை’. கவிதை இயற்றும் ஒவ்வொருவனும் இவரது வார்த்தை களில் பொதிந்துள்ள ஆழ்ந்த உண்மையை திட்மாக நம்புகிறோன்.

நான் எழுதும் பொழுது, தன்னம்பிக்கை மிக்கவனும் இருக்கின்றேன். இவ்விதத் தன்னம்பிக்கை இல்லாவிடுன், எழுத முடியாது என நான் கருதுகின்றேன். சில ஜயங்கள் இல்லாமல் இல்லை. ஆனாலும் இந்த ஜயங்கள் நான் கவிதையை இயற்றத் தொடங்க முன்பும், அதனை இயற்றி முடித்த பின்புமே தோன்றுகின்றன. ஜயங்களை எவ்வாறு தோற்கடிக்கலாம்? வெவ்வேறு வழிகளில்; சில வேளைகளில் வேறு ஜயங்கள் மூலம்.....

நம்பிக்கை — எமது வாழ்வின் நேர்மையிலும், செம்மையிலும் நம்பிக்கை — இதுவே எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக படைப்பிற்கு தூண்டுகையாக இருக்கின்றது என நான் கருதுகின்றேன். இந்த வாழ்வு உள்ளடக்கும் எல்லாவற்றிலும் நம்பிக்கை: பிரமாண்டமானதிலிருந்து அற்பங்கள் வரை; அண்ட கோளங்களின் வீதியிலிருந்து அமைதியான காட்டுப் பாதைகள் வரை. *

கவர்ச்சி நிறம்பிய அச்ச வேலைகளுக்கு
கண்ணுக்கு அழகான வள்ளன அமைப்புக்களுக்கு
விழாக்கள், கொண்டாட்டங்களுக்கு வேண்டிய
சகல பிரசரங்களுக்கும்

நியூ கணேசன் பிரின்டேர்ஸ்
22, அப்துல் ஜப்பார் மாவத்தை
கொழும்பு - 12.

‘பிச்சை வேண்டாம்’

முருகையன்

வாழ்க்கையில் வெற்றி என்பது எது? இந்த வினாவுக்குத் தரப்படும் விடை பலதரப்பட்டதாய் அமையக் கூடும். ஒவ்வொரு நாட்டின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், வரலாற்றுச் சூழல் போன்ற அம்சங்களைப் பொறுத்தும், தனியார் வேறுபாடுகளைப் பொறுத்தும் மேற்படி கேள்விக்கு ஒருவர் தரும் விடை அமையும். இன்றைய சம்நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால், களைக் காமல் உழைத்து அல்லது உழைக்கர் மலை வறுகியெடுத்து, சுருட்டி, உருட்டித் திரட்டி, திரைகடல் ஓடியோ ஓடாமலோ குவித்துப் பெருக்கி ஆடம்பரமான சொகுசுப் பண்டங்களைப் பெற்று நுகர்ந்து, சம்மா இருந்து சுகம் கானும் வாழ்க்கையே வெற்றி சரமான வாழ்க்கை என்று கருதப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட கருத்துச் சுழலிடையே சிக்கியுள்ள எமக்கு, சென்ற மாது இறுதியிலே பம்பலப்பிட்டி கதிரேசன் மண்டபத்தில் மேடையேறிய ‘பிச்சை வேண்டாம்’ என்னும் நாடகம் புதுவகைய தோர் ஆறுதலையும் உற்சாகத்தையும் தரும் கலை அநுபவமாக அமைந்தது.

இருட்டறையிலே புழங்கி அவிகிறவர்களுக்கு ‘வீச தென்றலும் வீங்கிள வேணிலும்’ எப்படி இருக்குமோ அப்படி அமைந்தது நெறியாளர் அ. தாசீசிய

சின் கைவண்ணத்தில் உருவான அந்த நாடகம் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கட்டுபெத்தை வளாகத்தினர் அளித்த ‘பிச்சை வேண்டாம்’ என்னும் அந் நாடகம், ரஷ்ய நாடகம் ஒன்றின் மொழிபெயர்ப்பு. அலெக்சி அர் புஸ்தோவ் என்பவரின் மூல நாடகத்தைத் தமிழாக்கம் செய்த வர் ஞானம் லம்பேட் அவர்கள். மிகவும் இயல்பாகவும் சரளமாகவும் சுட்டிப்பாகவும் (வழவழா கொழுகொழா விவகாரம் இல்லாமல்) இறுக்கமாக அமைந்த தமிழாக்கம் இந்த நாடகத் தயாரிப்பின் வெற்றிக்குப் பெரிதும் காலாயிற்று என்று கூறுவதற்கு எதுவித தடையும் இல்லை.

‘இர்க்குதலஸ்க்’ என்னும் இத்தில் அணைக்கட்டு வேலையொன்று நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கு வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையின் ஒரு சிறு துண்டத்தைச் சித்திரிப்பதன் வாயிலாக, புதியதொரு பண்பாட்டின் கருத்துக்கோலங்களையும் விழுமியங்களையும் (வாழ்க்கை மதிப்புகளையும்) நன்கு காட்டிவிடுகிறது, நாடகம்.

பல்வேறு படித்தரங்களில் உள்ள தொழிலாளர்கள், பல்வேறு ஊர்களிலிருந்து வந்தவர்கள், பல்வேறு குணவியல்களையும் ஆளுமையையும் உடையவர்கள் இந்த அணைக்கட்டும்

வேலைத்தலத்திலே கூடியிருக்கின்றார்கள். அவர்களின் பண்புகள் பலதரப்பட்டு இருப்பினும் அவர்கள் இங்கு கூடியிருப்பது ஒரு பொதுவான நோக்கத்தின் பொருட்டு. அணக்கட்டு வேலை வெற்றிருக்காத நிறைவேற வேண்டும் என்பதுதான் அந்த உடனடி நோக்கம். அதன் பொருட்டு ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பொறுப்பில் விடப்பட்டுள்ள வேலைகளை ஆர்வத்துடனும் ஊக்கத்துடனும் கடமையுணர்வுடனும் செய்கிறார்கள். அத்துடன் அணக்கட்டு வேலை என்ற உடனடி நோக்கம், நாட்டின் அபிவிருத்தி, மக்கள் நலம், சமுதாய மேம்பாடு, வாழ்க்கையின் முன்னேற்றம் ஆகிய பரந்த இலட்சியங்களுடன் பின்னிப் பினைந்தவை என்ற முழு உணர்வும் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், பொதுவுடைமையைக் கட்டி எழுப்புவதே அவர்களுடைய முழுமுதல் இலட்சியமாக உள்ளது. இந்த முழு முதல் இலட்சியத்தைப் பற்றிய பூரணமான உணர்வு அவர்களிடம் உள்ளது. அந்த உணர்வின் ஒளியில், ஒரு புதுவகையான வாழ்க்கை நெறி அங்கு உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. 'வெற்றிருக்கான வாழ்க்கை' என்ற தொடருக்குச் சிரிய, நேரிய, நல்ல தொரு கருத்து அந்த அணக்கட்டிலே உருவாகிக் கொண்டிருப்பதை நாம் காணகிறோம்.

இவ்வாறுன சிறந்த உள்ளடக்கத்தை உடைய நாடகம், கலையம்சம் புதைந்த வகையிலே மேடையில் வழங்கப்படுகிறது. நாடகம் பார்க்க வந்துள்ள கவைஞர்களைக் கொரவப் படுத்தும் வகையிலே இந்த நாடகத்தின் கலைநுணுக்கங்கள் அமைந்துள்ளன. காட்சியமைப்பு வெகு

எளிமையாக இருப்பினும் சம்பவச் சூழலைப் படைத்துக் காட்டும் சைகைகளும், அசைவுகளும், உரையாடல்களின் வெளி ப்பாட்டு முறையும் மிகவும் நயமாகவும் நளினமாகவும் உள்ளன. படுக்கையறைக் காட்சிகள் கூட இந்நாடகத்தில் வருகின்றன; சவக்குழிக் காட்சி கூட உண்டு. ஆயினும் அவையெல்லாம் மிகவும் நாகரிகமாகவும் பண்பு நும் கையாளப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையிலே, நெறியாளர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக அமையத்தக்கது என்பதில் ஜயமில்லை:

திரு. தாசிசியசின் நெறியாள்கையைத் திறமையோடு மேடையில் வெளிக்கொணர்ந்த நடிகர்கள் எல்லாருமே பாராட்டுக் குரியவர்கள். கதாநாயகியல்யாவாக நடித்த ஆனந்தராணி ராஜரத்தினத்தின் நடிப்பு இயல்பாகவும் நயத்துடனும் அமைந்திருந்தது. விக்ரராக நடித்த திரு. க. பாலேந்திராவின் பக்குவமான நடிப்பும் பாராட்டத்தக்கது. ஒரு சில நிமிடங்களுக்கே வந்து போகும் சிறுவர்கள் கூட நன்றாகவே நடித்தனர்.

பல விதத்திலும் சிறந்த இந்த நாடகம் மீண்டும் மீண்டும் மேடையேறுதல் மிகவும் அவசியமாகும். ஏனெனில் நல்ல நாடகங்கள் எவையென இனங்களுடுக்கவைக்கும் பயிற்சியைத் தமிழ்மக்களுக்கு அளிக்கும் வல்லமை இந்த நாடகத்துக்கு உண்டு. 'இலவசமாக பெறும் பிச்சையையிட, உழைத்துப் பெறும் வருமானமே மேலானது' என்னும் கருத்துக்கு அழுத்தம் தருவதாக இந்தத் தயாரிப்பு அமைந்தமை மிகவும் பொருத்தமே ஆகும்.

பிரபல சோவியத் பத்திரிகை நிருபரான் பொரேவிக் நெருடா மரணமான சில தினங்களில் லீமாவிலிருந்து இக்கட்டு ரையை எழுதினார். முதல் முறையாக இங்கு பிரசரமாகிறது.

பாப்ளோ நெருடாவின் இறுதிக் கவிதை

கென்றீக் பொரேவிக்

நான் இந்த வரிகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் தருணத்தில் அவரது பூதவுடல் ஏற்கனவே மன்னுக்குள் சங்கமமாகி விட்டது. சந்தியாகோவிலுள்ள மத்திய இடு காட்டிலுள்ள அவரது குடும்பத்துக்குரிய ஸ்தலத்தில் அவரது உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டுவிட்டது.

இன்னுஞ் சிறிது நேரத்தின் பின்னர், அவரது வேண்டுகோருக்கமைய, அவரது பூதவுடல் அவர் தமது வாழ்வின் பெரும் பொழுதினைக் கழித்ததும், சந்தியாகோவுக்கு அண்மையில் உள்ளதுமான இஸ்பா நெகரா கிராமத்தில் புனரடக்கஞ் செய்யப்படுமெனக் கூறப்படுகின்றது.

நெருடாவின் பூதவுடலை அடக்கஞ் செய்யக் கூட இராணுவ ஜாண்டா அஞ்சி நடுங்கியது. அடக்கஸ்தலத்தை குழுதுருப்புக்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு கல்லறையின் அருகிலும் எந்திரத் துப்பாக்கியுடனும் கவசத் தொப்பியுடனும் கூடிய இராணுவத் துருப்புக்கள் நின்றிருந்தனர். நெருடாவின் பூதவுடலைக் கொண்ட பெட்டியைத் தாங்கி வந்த வண்டி இடு

காட்டினை நோக்கிச் சென்ற போது அந்த வண்டியைச் சூழ நூற்றுக்கணக்கான இராணுவ வீரர்கள் நெருங்கியடித்துக் கொண்டு சென்றனர்.

ஆனாலும், அது ஒரு பிரேத ஊர்வலமாக இருக்கவில்லை ‘தோழர்’ என்ற விளைப்புப் பதத் தினை இராணுவ ஆட்சியினர் சிலில் உத்தியோக பூர்வமாகவே தடை செய்திருந்தனர். இருந்தபோதிலும், நெருடாவின் பூதவுடலைத் தாங்கிய பெட்டியின் அருகே நின்றிருந்த ஒரு வர் ‘தோழர் பாப்ளோ நெருடா இன்னும் என்றும் எம் மத்தியில் வாழவார்’ என கையால் எழுதப்பட்ட சலோக அட்டையைத் துணிச்சலுடன் உயர்த்திப் பிடித்தார். ஆனால் இந்தச் சலோக அட்டையைப் பிடுங்கி ஏறியும் திராணி அங்கு நின்றிருந்த எந்த ஒரு இராணுவ வீரனுக்கும் இருக்கவில்லை. நெருடாவின் பூதவுடலைத் தாங்கிய வண்டி இடுகாட்டினுள் பிரவேசிக்கும்போது நெருடாவின் இறுதி யாத்திரை காணவேன அங்கு சிரமத்துடன் வந்திருந்த சிலர் சர்வதேசிய கிதத்தை இசைத்தனர். இந்த

பாட்டாவி மக்களின் கீதமானது அந்தத் தேசிய மஹாகவியின் மரபுகளை முன்னெடுத்துச் செல்லுவதற்கான விசவாசப் பிரமாணமாக முழங்கியது.

.....நான் என்னுடன் வைத் திருந்த சிறிய வானேலி சிலியிலிருந்து மேலும் புதிய செய்தி களைத் தெரிவித்தது. பாப்ளோ நெருடா மரணித்த ஒரு சில மணித்தியாலங்களின் பின்னர், இராணுவத்தினர் சந்தியாகோ விலுள்ள நெருடாவின் வாசஸ் தவத்தினுள் புகுந்து அதனை நிறுதுளியாக்கினர். கவிஞரின் பூதவுடலைத் தாங்கிய பெட்டி துவக்கு மருந்து நெடி விசுகின்ற புகை மன்டலத்தால் மூடப்பட்டிருந்த அந்த வாசஸ்தலத்தினுள் கொண்டு வரப்பட்டது. சுவப் பெட்டியைச் சூழ கை களில் மலர்களுடன் பாப்ளோவின் மனை வியும் அவரது நஸ்பர்களும் சிலியின் பிரபல எழுத்தாளர் பிரான் சிஸ்கோ கொலோன், பல்கலீக் கழகத்தின் முன்னாள் ஹெக்டர் ஜாவான் கோமஸ் — மிலாஸ் ஆகியோரும் நின்றிருந்தனர்.

ஒரு பிரேரங்க பத்திரிகை நிருபர் இராணுவத்தினர் நெருடாவின் வாசஸ்தலத்தை எவ்வாறு நாசமாக்கினர் என்பதை விளக்குமாறு நெருடாவினது மனைவியாரிடம் கேட்டார். ‘எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது. என்னால் அதை விவரிக்க முடியாது. நாம் இந்த வீட்டில் அன்மைக் காலத்தில் இருக்கவில்லை. பாப்ளோவுக்கு மாடி ஏறுவது கஷ்டம்..... கிள்ளா நெக்ராவி லுள்ள எமது வீட்டையும் அவர்கள் தரைமட்டமாக்கி விட்டனர்.....’ என்று அவர் விரக்தியுடன் பத்திரிகை நிருபருக்குப் பதிலளித்தார்.

இராணுவ ஆட்சி பீடத்தின் உத்தரவின் பேரில் நூலகங்களி

லும், புத்தக வீற்பனை நிலையங்களிலுமிருந்த நூல்கள் அனைத்தும் வீதிகளில் வாரியிறைக்கப்பட்டு தீயிடப்பட்டன. இந்தச் தீச்சுவாலைகளிலிருந்து மேலெழும்பிய வெண் சாம்பர் துகள் கன் பாசிஸ்ட் ஜெர்மனியில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளை மனித குலத்துக்கு ஞாபகமூட்டின.

எப்போதுமே அலெண்டேயின் அரசாங்கத்தை எதிர்த்து வந்த ‘வாஷிங்டன் ஸ்டார்’ பத்திரிகை கூட, சந்தியாகோவிலுள்ள மாபெரும் அரச நூல் நிலையம் இதர நூலகங்களைப் போலவே விரைவில் அழிந்து விடும் அபாயம் உண்டு என்கவலை தெரிவித்து செய்தி வெளியிட்டிருந்தது. வீதிகளில் நூல்களைப் போட்டுத் தீவிடுவதானது இராணுவ ஆட்சி குறித்து பாதகமான அபிப்பிராயங்களை உருவாக்கக் கூடும் எனவும் அப்பத்திரிகை அங்கலாய்த்திருந்தது!

பாப்ளோ நெருடாவின் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்ட அதே தினத்தில் சந்தியாகோவிலுள்ள ஸன் போர்ஜா பிரதேசத்தில் ஆயிரக்கணக்கான நூல்கள் தீயிடப்பட்டன. இவற்றுள் பாப்பலோ நெருடாவின் நூல்களும் அடங்கியிருந்தன.

‘சிலியில் அண்மை நாட்களில் நடைபெற்று வரும் நிகழ்ச்சிகளையிட்டு பாப்ளோ மிகவும் மனம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். இராணுவ ஆட்சியினரே நெருடாவின் மரணத்தைத் துரிதப்படுத்தினர் என்பதையிட்டுச் சந்தேகம் எதுவுமில்லை. அவர் தனது நோடிடன் மிகத் தைரியமாகப் போராடிக் கொண்டிருந்தார். ஆனால் செப்டம்பர் 11-ந் திங்கிக்குப் பின்னர் அவர் தளர ஆரம்பித்தார். பாசிஸ்ட் சதிப்புரட்சி நடைபெற்று ஒரு வாரத்

தின் பின்னர் அவர் மருத்துவ மனைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். அவர் சந்தியாகோவி வூன்ள சாந்தா மரியா மருத்துவ மனையில் அனுமதிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவரைச் சென்று பார்க்க எவருக்கும் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. உறவினர்கள் அவரைச் சென்று பார்ப்பதற்கும் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது.

இரானுவஜான்டா நோயற் றிருந்த பாப்ளோவைக் கூட வெளியுலகிலிருந்து தனிமைப் படுத்தி வைத்திருந்தது. நெருடாவைப் பேச அனுமதிக்க இரானுவ ஆட்சியினர் அஞ்சி நடுங்கினர்.

செப்டம்பர் 11-ந் திகதியின் பின்னர் பாப்ளோ நெருடாவும் அவரது மனைவி மட்டிலீடாவும் மெக்ஸிகோவில் புக்கிடம் கோரினர். இந்தக் கோரிக்கை செவிமடுக்கப்பட்டு புக்கிடம் தரவும் சம்மதம் தெரிவிக்கப்பட்டது. சந்தியாகோவிலிருந்து மெக்ஸிகோவுக்கு செப்டம்பர் 24-ந் திகதி செவ்வியிருந்த மெக்ஸிகோ விமானமே ஓரில் பயணம் மேற்கொள்ளவிருந்தவர்களின் பட்டியலில் இவர்கள் இருவரினதும் பெயர்கள் இருந்தன. ஆனால் நெருடாவின் இருதயம்

செப்டம்பர் 23 இரவு 11-30 மணியளவில் நின்றுவிட்டது....

ஒரு சில நாட்களுக்கு முன் னர், நெருடாவின் உடல் அடக்கம் செய்யப்படுவதற்கு முன்ப தாக, ஒரு மனி தன லீமா தொலைக்காட்சிச் சேவை அலுவலகத்துக்கு வந்தான். அவன் தனது பெயரைச் சொல்லவில்லை. செய்திப் பகுதி ஆசிரியரைத் தான் சந்திக்க விரும்புவதாக அவன் கூறினான். ஆசிரியர் அவனைச் சந்தித்தபோது, ‘ஆர்ஜன் மன வழியாக எனக்குச் சிலியி லிருந்து ஒரு பார்சல் வந்துள்ளது இப் பார்சவில் நெருடாதான் இறப்பதற்கு முன் எழுதிய இறுதிக் கவிதை இருக்கின்றது. எனது பெயரை நான் சொல்ல முடியாது. இதோ, இதுதான் அந்தக் கவிதை...’ எனக் கூறிடைப் செய்யப்பட்ட ஒரு கவிதைத் தாளினை அந்த மனிதன் ஆசிரியரிடம் கொடுத்தான். நெருடாவின் உடல் அடக்கம் செய்யப்படும் தினத்தன்று காலையில் வெளியாகிய முற்போக்குப் பத்திரிகையான ‘எக்ஸ்பிரஸ்’ இக் கவிதையை வெளியிட்டது.

அந்தக் கவிதையின் மொழி பெயர்ப்பு இதுதான்:

*இன்று எழுபத்து மூன்றைம் ஆண்டின்
இந்தக் கசப்பான செப்டம்பரில்
வரலாற்றின் அனைத்துக் கொடிய விலங்குகளும்
எமது பாதைகளில்
தமது கூரிய பற்களை அழுத்துகின்றன
சாத்தானின் நகரத்தையொத்த
ஓராயிரம் தடவைகள்
வாங்கியும் விற்கவும் பட்ட—
நியூயார்க்கின் ஒநாய்களால் ஏவப்பட்ட
குறையாளர்களே!
பேராடை கொண்ட
வேதனை எந்திரங்களே!
உங்களால் கொல்லப்பட்டோரின்

பச்சைக் குருதிப் போர்வையால் நனிந்துள்ள
 அமெரிக்காவின்
 பரததை வியாபாரிகளே!
 சவிரக்கமற்ற கொலை பாதகர்களே!
 அவரவிழு உணவுடன் அவஸ்தையுறும்
 அப்பாவி மக்களை
 ஹிம்ஸிப்பதைத் தவிர
 வேறேதும் அறியாத
 விஷ ஜந்துக் கூட்டமே!
 எவ்வளவு இரத்தத்தை
 நீங்கள் சிந்த விட்டுள்ளீர்கள்.....

இது பாப்லோ நெருடா
 எழுதிய கவிதை என்பது நிச்ச
 யம் தானு என நான் ‘எக்ஸ்பிரஸ்’ ஆசிரியரிடம் கேட்டேன்.

‘இதுபற்றி எனக்குச் சந்தே
 கமில்லை. பியோனேஸ் எயர்ஸி
 லிருந்தும். மெக்ஸிக்கோவிலிருந்
 தும் ஏற்கனவே இதனை உறுதிப்
 படுத்தும் செய்திகள் கிடைத்
 துள்ளன’

ஆசிரியர் இவ்வாறு எனக்
 குப் பதிலளித்தார். இக் கவிதை
 வேறு ஒரு கவிஞர் எழுதியிருந்
 தாலும் கூட, நெருடாவிட
 மிருந்து மக்கள் எதிர்பார்க்கும்
 அதே வார்த்தைகளையே அவர்
 எழுதியிருக்கின்றார்.

அந்த மாபெரும் கவிஞரின்
 வாசஸ்தலத்தினுள் புகுந்து நூல்
 களை வேட்டையாடிய இராணு
 வத்தினர் இந்த இறுதிக் கவிதை
 யையும் தேடியிருக்கலாம். சந்
 தர்ப்பவசமாக இக் கவிதை
 அவர்களின் கை களில் சிக்கி
 அழிந்து போயிருந்த போதிலும்
 இதே சவியடிகள் இன்னுமொரு
 கேதச பக்த கவிஞரின் வாயிலிருந்து வந்திருக்கவே செய்யும்.
 ஆனால் மக்களின் மகிழ்ச்சியிலும்,
 துன்பத்திலும், தலைவிதியிலும்
 பங்கு கொண்டு வாழ்ந்திருந்த
 நெருடாவுக்கு இக் கவியடிகள்
 சொந்தமானவையாகும். ★

‘என் மனைவியிடம் அதிகாலை ஒன்று அல்லது இரண்டு மணி
 வரை தூங்காமல் விழித்திருக்கும் கெட்ட பழக்கம் இருந்து வருகிறது. அந்தப் பழக்கத்திலிருந்தும் அவளை என்ன ல் விடுவிக்கமுடியவில்லை’

‘அவ்வளவு நேரம் வரைக்கும் இரவிரவாக விழித்திருந்து
 அவள் செய்யும் வேலை என்ன?’

‘நான் வீட்டுக்குத்திரும்பிவரும்வரை எனக்காகக் காத்திருப்பது’
 க. நவம். ‘மிறா’

பலதும் பத்தும்

நாலு கால் ஆபிசர்கள்!

போதை வஸ்துகள் கடத்தும் முயற்சி அமெரிக்காவில் அதிக ரித்து வருகின்றது. இதைத் தடுப்பதற்காக சுங்கப் பகுதியினர் புதிய ஒரு வழியைப் பின்பற்றத் தொடங்கியிருக்கின்றனர். நூற்றுக் கணக்கான நாய்களை அவர்கள் பழக்கி எடுத்திருக்கின்றார்கள். இப்போதெல்லாம் ஒவ்வொரு பரிசோதனை நிலையத்திலும் சங்க அதிகாரிகளோடு நாய்களும் நிற்கின்றன. இந்த நாய்கள் போதைப் பொருட்களை இலகுவில் முகர்ந்து கண்டுபிடித்து விடுகின்றன: கடந்த நிதி ஆண்டில் மூன்று கோடியே நாற்பத்தாறு லட்சம் டாலர் பெறுமதியான போதைப் பொருட்களைப் பிரயாணிகளிட மிருந்நு நாய்கள் ‘கைப்பற்றி’ யிருக்கின்றனர்.

காதல்லைக் காண்பதற்கு.....!

பிறிஸ்டல் நகரத்திலுள்ள மிட்டாய்த் தொழிற்சாலை ஒன்றில் வேலைசெய்யும் பதினெட்டு வயது நிரம்பிய ஒரு பெண் அந்நகரத் தீயணைக்கும் படையைச் சேர்ந்த ஒரு வாப்பனிடம் மனதைப் பறிகொடுத்தாள். ஒருநாள் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தவருக்கு அவணைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டது. எனவே அவணைத் தொழிற்சாலைக்கு வருவிப்பதற்காகத் தன்னுடைய சிநேகிதியுடன் சேர்ந்து தொழிற்சாலைக்குக் கீ வைத்தாள் இன்னேரு தினம் இவ்வாறு முயற்சித்த போது கையும் மெய்யுமாகப் பிடிபட்டுக் கொண்டாள். இவ்வுடைய செய் கையால் இரண்டு நாட்களிலும் தொழிற்சாலைக்கு ஒரு லட்சத்து தொண்ணாரூயிரம் பவுன் நஷ்டம் ஏற்பட்டது.

இதுவும் ஒரு சீதனைக் கொடுமை!

எத்தனையோ ஏழைக் குடும்பங்களில் பிறந்த பெண்கள் சீதனம் இல்லாமையால் திருமண வாய்ப்பை இழந்து நிற்பது எமக்குத் தெரியும். ஆனால் இதே காரணத்தால் ஆண்களும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றார்கள். விபியா நாட்டில் மாப்பிள்ளை வீட்டாரே ‘சீதனம்’ கொடுக்க வேண்டும். இதை ‘மகர்’ என்று சொல்லுவார்கள். இப்படியாக மூவாயிரம் ‘தினார்’ (அந்த நாட்டுக்க கரண்னி) தொடக்கம் பத்தாயிரம் ‘தினார்’ வரை பெண் வீட்டாருக்கு மாப்பிள்ளை வீட்டார் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வளவு தொகை பணம் இல்லாத காரணத்தால் பல இளைஞர்கள் அந்த நாட்டில் திருமண வாய்ப்பை இழந்து நிற்கிறார்கள்

— மங்களம்

அமிர் குஸ்ரே மத்திய ஆசியாவின் அமரகவி

ஐ. பெத்ரேவ்

இந்தியாவின் அருந்தவப் புதல்வனும் பாரஸீக, தாஜிக் பெருங் கவிஞருமான அமிர் குஸ்ரே தெஹ்ரலேவியின் 700 வது ஜனன தினவிழா இப்போது சோவியத் யூனியனில் கொண்டாடப் படுகின்றது. இந்த ஜனன தின விழாவின் நிமித்தம் மாஸ்கோ, லெனின்கிராட் முதலான நகரங்களிலும் சோவியத் யூனியனின் பாரிய விஞ்ஞான் கலாசார சேந்திரங்களிலும், தாஜிக் தலைநகரான துஷான் பேயிலும், அஸர் பைஜான் தலைநகரான பக்குவிலும் சர்வதேச கருத்தரங்குகளும், பொதுக் கூட்டங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன.

உலக கலாசார களஞ்சியச் சாலைக்கு மாபெரும் பங்கினைச் செலுத்தியுள்ள இந்த மாபெரும் கவிஞருக்கும்சிந்தணையாளருக்கும் அஞ்சலி செலுத்தும் பொருட்டு நிகழ்ந்த கருத்தரங்குகளிலும், பொதுக் கூட்டங்களிலும் கலந்து கொண்டவர்கள் மாபெரும் மானிதவாதியான அமிர் குஸ்ரே தெஹ்ரலேவியின் படைப்புகளில் பொதிந்திருந்த புனிதமான கருத்துக்கள் மக்கள் மத்தியிலான ஐக்கியத்தையும் நல்லினப் பத்தையும் தொடர்ந்து மேம் படுத்தி வந்துள்ளதைச் சுட்டிக் காட்டினர்.

சோவியத் விஞ்ஞானப் பேரவையின் கீழத்தேயவியல் நிலை

யத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கில் அமிர் குஸ்ரே தெஹ்ரலேவியின் ஜனன தின விழாத் தயாரிப்புக் கமிட்டியின் தலைவரும் கீழத்தேயவியல் நிலையத்தின் இயக்குநருமான பேரவையாளர் பாபுஜான் கஃபுரேவ் உரையாற்றுகையில் கூறியதாவது: 'இந்தப் பிரபல கவியின் படைப்புக்கள் பல நூற்றுண்டுகளாக இந்தியா மத்திய ஆசியா ஆசியவற்றிலும் மத்திய கிழக்கிலும் பெரும் பிரபலம் பெற்று வந்துள்ளது. இந்திய மக்கள் தங்கள் சொந்த கவிஞர் என்று பெருமையுடன் கொண்டாடுபவரும் பெர்ஸிய, தாஜிக் இலக்கிய வாழ்க்கையும் பிரிக் கப்பட முடியாதவாறு இணைந்துள்ளவருமான அமிர் குஸ்ரே தெஹ்ரலேவி மாபெரும் கிழக்கத்தையப் பெருங் கவிஞர் களின் மானித மரபு களைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்துச் சென்றார். பிரதெளனி, நிலாமி ஆசியவர்களின் அடியை ஒற்றி வெர் நிஜமான மனித உறவு களின் சௌந்தர்யத்தைப் பற்றிப் பாடினார். தமது புகழ் பூத்த முன்னவர்களைப் போலவே சொந்த நவன்களின் எல்லைகளுக்கு அப்பாவில் மேவிச் சென்று தமது ஆற்றற்றிறங் மூலம் பரந்துபட்ட வெகுஜனங்களின் சிந்தனைகளையும் அபிலாஷைகளையும் தமது படைப்புகளில் பிரதிபலி பதில் வெற்றி கண்டார்.

மக்கள் மத்தியிலான நேச உறவு, மக்களின் சமத்துவம், மக்கள் மத்தியிலான சமாதானம் ஆகியன பற்றிய மாட்சிமை மிகக் கருத்துக்களை ஜனமயப் படுத்துவதே அமிர் குஸ்ரே தெஹ்லேவியினது கவிதைகளினதும், இசைப்பாடல்களினதும் பிரதான தொனிப் பொருளாக இருந்தது என கபுரோல் கட்டிக் காட்டினார். இந்த மாபெரும் கவிஞர் கனவு கண்ட நேச உறவுக்கு உதாரணமாக தற்போதைய சோவியத் – இந்திய உறவுகள் திகழுகின்றன. இவ்விரு நாடுகளினதும் மக்களும் பரஸ் பரம் பயனார் பொருளாதய, விஞ்ஞான. கலாசார உறவுகளை வெற்றிகரமாக வளர்த்து வருவதன் மூலம், வேறுபட்ட சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகள் மத்தியிலான சமாதானச் சுகஜீவனக் கோட்பாட்டின் நடைமுறை ஆதாயத்தை நிறுத்து வருகின்றனர்.

மேற்படி கருத்தரங்கில் சோவியத் யூனியனிலுள்ள இந்திய தாதுவராலயப் பொறுப்புத்துறைகாரி திரு. பி. ஸினாய் உரையாற்றுக்கையில், சோவியத் தீவிரமாக வெற்றிகரமாக வளர்த்து வருவதன் மூலம், வேறுபட்ட சமூக அமைப்புகளைக் கொண்ட நாடுகள் மத்தியிலான சமாதானச் சுகஜீவனக் கோட்பாட்டின் நடைமுறை ஆதாயத்தை நிறுத்து வருகின்றனர்.

அமிர் குஸ்ரே தெஹ்லேவியின் முற்போக்கான மனித நேய உலக நோக்கும், சிறந்த இலட்சியங்களும் இன்று கூட எமது இதயங்களை அள்ளுவன வாகவுள்ளன. இருபதாம் நூற்றுண்டில் வாழும் மக்கள் விடுதலை, சுயாதினம் சமூக முன் னேற்றம் ஆகியவற்றுக்கென தாம் ஆற்றும் போராட்டத்தில் இந்த மாபெருங் கவிஞரின் முற்போக்குக் கருத்துக்களை ஆயுதமாகப் பாவிக்கின்றனர்’ என அளிமோவ் வளியுறுத்தினார்.

துஷான்பே கருத்தரங்கில் உரையாற்றிய இதர சோவியத் தீர்தித்திகள் தமது உரைகளின் போது, சோவியத் யூனியனில் அமிர் குஸ்ரே தெஹ்லேவியின் படைப்புகள் அடைந்துள்ள பிரபலம் பற்றிக் குறிப்பிட்டனர். ஜவஹர்லால் நேரு தமது ‘இந்திய தரிசனம்’ என்ற நாவில் அமிர் குளிரேவைப் பற்றி இவ்

வாறு குறிப்பிடுகின்றார்: ‘ஏறத் தாழ் 600 ஆண்டுகளுக்கும் என்னமுத் தப்பெற்ற வேறு எந்தக் கவி கைத்தனம் அமீரின் கவிதைகளைப் போல் இன்று வரை எவ்வித வார்த்தை மாறுபாடுகளின்றி பாடப்பட்டு வருகின்றன. மக்கள் மத்தியில் பிரபலம் பெற்றுள்ளன என நான் அறியேன்’ இன்று கூட தாஜிக்கில்தானி மூம், இதர சோவியத் மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளிலும் அமீர் குல்லேரின் கவிதைகளின் கவடோற்றி இயற்றப்பட்ட நாடோடிப் பாடல்கள் வெகு பிரபலம் பெற்றுள்ளன.

இந்த மாபெரும் கவிஞரின் வாழ்வு, பணி ஆகியன குறித்து இன்று சோவியத் மத்திய ஆசியக் குடியரசுகளின் உயர்கல்வி

நிலையங்களிலும், சோவியத் பல்கலைக்கழகங்களின் மொழியியல் பிரிவுகளிலும் ஆராய்வுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டு வருகின்றன. இவரது கவிதைக் கிரட்டுகளும், வேறு தனிப் படைப்புக்களும் பல்வேறு சோவியத் மொழிகளிலும் பல்லாயிரக் கணக்கான பிரதிகளில் அச்சாகின்றன. அமீர் குல்லேரே தெஹ்ரேவியின் 700வது ஐணன் தின்த்தையொட்டி இவரது கேதர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படைப்புகள் 4 பாகங்களில் தாஜிக்கில்தானில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. துஷான்பேயில் இவரது ‘இஸ்ர் — கானும் தேவல் இராணியும்’ என்ற நெடுங் கவிதையைத் தழுவிய ‘ஃபர்யோடி இஷ்க்’ என்ற நாடகம் அரங்கேற்றப்பட்டது. ★

அறுவடைக் காலம் அன்மித்து விட்டதா என்பதைப் பார்த்தறிவதற்காக விவசாயி ஒருவன் தன் மகனுடன் நெல் வயலுக்குச் சென்றிருந்தான். வயலைச் சுற்றி நோட்டமிட்ட மகன், தந்தையைப் பார்த்துச் சொன்னான்:

‘அதோ தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் நெற்கதிர்களைப் பாருங்கள் அப்பா. அவைதான் மிகச் சிறந்தன என எண்ணுகிறேன். அவமானம் தாளாது தலையைத் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டு நிற்கும் கதிர்கள் சிறந்தவையல்ல’

தந்தையோ இரு இனங்களிலும் ஒவ்வோர் கதிரை காம்புடன் முறித்தெடுத்துக் காண்பித்தபடி.

‘அதோ பார் மகனே, தன்ஜை வெளியே நீட்டிக் காட்டியபடி நிமிர்ந்து நிற்கும் இக் கதிர் வெற்றுத்தலையையுடையது. இது எவ்விதத்திலும் உபயோகமற்றது. ஆனால் பக்குவமாகவும் நிதானமாகவும் தலையைத் தாழ்த்தித் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு நிற்கும் இக்கதிர்தான் உபயோகமான, கனதியான, காத்திரமான நெல்மணிகளைக் கொண்டது’ என்று கூறினான்.

க. நவம்.

மிறர்

அவன் இண்ணமும் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான்.

இரவு பன்னிரண்டே முக்காலை அவன் மேசையில் இருந்த கடிகாரம் உணர்த்தத் தொடங்கிக்கொண்டிருந்தது.

பெரிய பெரிய எழுத்தாளர் களை எல்லாம் மனதில் தியானித் தபடியே, இவரைப்போல, அவரைப்போல எழுத வேண்டும் என்று துடித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

எழுத்துலகில் புது முகங்களாக அடியெடுத்து வைக்கும் இளம் எழுத்தாளர்களுக்குரிய பாணியில், ஆர்வத்தையும் கற்பனையையும் முதலீடாக வைத்து அவன் எழுதிவருகின்றான்.

விஞ்ஞானம் படித்துக் கொண்டிருந்தபோதும், தமிழ் வகுப்பில்தான் அவனுல் தன்னை இனங்காட்டிக் கொள்ள முடிந்தது. தமிழ் அவனுக்கு உயிரவல்ல என்று ஒரு முறை அதன்மேல் ஒரு ஆசை. அந்த ஆசை, அல்லது பற்று. தாயார் சங்கக் கடையில் கூப்பனுக்குச் சமான்கள் எடுத்துவரும்போது, அவைகளைச் சற்றிவரும் கடதாசிகளைக் கூட, ஒன்றும் விடாமல் வாசிக்க வைத்தது. சாமான்கள் சுற்றி வந்த அந்தக் கடதாசிகளிற் பெற்ற அறிவில் ஒரு பகுதி இன்னமும் அவன் முனையின் எங்கே ஒரு பகுதியில் புதைந்து தான் இருக்கிறது.

'கவிதை'யில் முதல் கை வைத்து, பின்னார் சிறுகதைகள் என்ற பெயரில் ஏதேதோ எழுதி நாவல்கள் என நினைத்துச் சில கற்பனைகளைத் தொகுத்து தனது கல்லூரித் தேவைகளுக்காகக் குழந்தைப்பின்னைத்தனமான இலட்சியங்களை வைத்து நாட-

புதிய சுவடுகள்

துரை. மாநோகரன்

கங்களும் உருவாக்கி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தனது எழுத்துப் பரப்பை விஸ்தரித்து வந்திருக்கிறான். அவனுக்கென்று கல்லூரியில் ஒரு சிறு வாசகர் கூட்டம் இருந்ததில் அவனுக்குப் பெருமகிழ்ச்சி. வாசகர் கூட்டத்தின் வெளியுலக நண்பர்கள் சிலரும் அவனது வாசகர்களே.

தமிழ்த் தாயைப் பற்றியும் சம்நாட்டின் அழகைப் பற்றியும் குழந்தைகளைப் பற்றியும் அவனது வயதுக்குரிய சில விஷயங்களைப் பற்றியும் குழந்தைத் தனமான பல கவிதைகள் புனைந்து வைத்திருக்கிறான். அவற்றை எழுதும்போது, அவனைப் பொறுத்தவரையில் அவன் தான் முதல்தரத் தமிழ்க் கவிஞர்; அல்லது முதல்தர தமிழ்க் கவிஞர்களில் ஒருவன்.

எழுதத் தொடங்கும்போது அவனுக்குப் பதினைந்து வயதிருக்கும். தான் எழுதிய கவிதைகளை எழுத்துலகப் பரிச்சயமற்ற தன் ஆசிரியை ஒருவருக்குக் காணப்பித்து, அவர் புகழ்மொழி களை வகுப்பிலுள்ள மற்றைய மாணவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதில் அவனுக்குத் தவிசிருப்பு.

என்னவோ, அவனது படைப்புக்கள் இதுவரை பத்தி

ரிசைகளிலோ சஞ்சிகைகளிலோ வரவில்லை. தனது திறமையிற் கொண்ட அசாதாரண நம்பிக்கை. அந்தப் பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும் தன் நன்பர்களுக்கு முன்னால் வாய்க்கு வந்தபடி அவனைத் திட்டவைத் தது. இது அவனது ஒய்வுநேரப் பொழுதுபோக்கு.

இரண்டு வாரத்திற்கு முன் கல்லூரி மலரில் தமிழ்க் கண்ணி மீது தான் கொண்ட காதலைப் பற்றிய அவன் து கவிதை யென்று வெளிவிந்தது. அச்செழுத்துக்களில் தனது படைப்பை முதன்முதலிற் பார்த்த அந்த இளம் எழுத்தாளனின் உரைரச்சிகள், அவனை இரண்டு முன்று வயதுக்குழந்தையாக்கிவிட்டன.

தனது கவிதை வெளியான தில் ஏற்பட்ட தன்னமிக்கை அவனுக்குப் படிப்பை இரண்டாம்பட்சமாக்கிவிட்டது. முன் பைவிட இப்போது எழுத்தில் அவனுக்கு அகோரம் பசி தாயீ எனும், முத்த கோதரங்களின் தும் ஏக்ககளுக்கிடையே தன் னைப் பிரம்மாவாகச் சிருஷ்டித் துக்க கொண்டிருந்தான். கவிதை கள், சிறுக்கைத்தகள், நாவல்கள், நாடகங்கள் என்று..... அவன் எழுத்துத் துறையில் ஓர் 'ஸ்ரீவாண்டர்'!

இந்த இரவு நேரத்தில் அவன் எழுதிக்கொண்டிருப்பதும் தன் மனக் கண்ணில் உதித்த ஓர் அழகிய கண்ணியைப் பற்றிய கவிடை ததான். அவன் ஒரு உணர்ச்சிக் கவிஞர், அழகிகள் கவிஞர்கள் என்ற பெயர் அவனது குறுகிய வாசகர் குழுவில் அவனுக்குப் புகழைத் தேடிக் கொடுத்தது.

அவன் எழுத்துலகில் இன்று பிரபன்யம் பெற்றுவிட்டான். அவனுக்கென்று ஒரு பரந்த வாசகர் கூட்டம் இலங்கை முழுவதிலும் இருந்தது என்று சொல்ல முடியாவிட்டாலும், அநேகபான் இடங்களில் இருக்கத்தான் செய்தது.

அவனுக்கு வரும் கடிதங்களில் ஐம்பது வீதத்துக்குச் சிறிது அதிகமானவை பெண்களுடையவை என்பதில் அவனைப் பொறுத்தவரை வியப்படைவதற்கு ஒன்றுமிக்கை. பெண்களை மனத்திற்கொண்டு, பெண்களது பிரச்சினைகளைப்பற்றி, பெண்மை நோக்கோடு எழுதுவது அவனுக்குப் பழக்கப்பட்ட பாணி. ஆண்வாசகர்களில் குறிப்பிடத்தக்க வரின் வெறுப்பை ஒரளவு சம்பாதித்துக் கொண்டான் என்பதும் பொய்யல்ல.

திருமணமான பெண்கள்கூட அவனது பொன்மொழிகளைத் தமது டயற்களில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்களாம். அவனுக்குக் காதல் கடிதங்கள் வருவதில்லை என்றாலும், 'கோதரி' என்று உரவு முறை கற்பித்து எழுதப்படும் அவனது பெண் வாசகிகளின் கடிதங்களில் ஒருவித மயக்கம் இருப்பதை, அவன் சில சமயங்களில் உணர்த்தான் செய்கிறான்.

புடைவைக் கடையொன்றில் சிப்பந்தியாக வேலை பார்க்கும் அவனை வரவேற்கின்ற உலகம், அவனது கடை வாசலுக்கு வெளியிலே தான் என்பது யதார்த்தமான உணவை. கடை முதலாளியின் அசாதாரணமான தோற்றமும், போக்கும், அவனது நியாய பூர்வமான உணர்ச்சிகளை அவரிடம் அடக்க வைத்துவிடும்படி செய்துவிட்டன.

தான் படித்த தமிழ் நாவல் களில் வருந் துணப்பகளை அவன் அனுபவிக்கவில்லை என்றாலும் அவனது ஆரம்ப காலக் கணவு களைத் தொழில் பொய்ப்பிக்கத் தொடங்கியிருந்தது.

அவனது தொழில்கொடுத்த சில பச்சைத் தாள்கள் அவனது வயிற்றைக் கழுவுவதற்கு உதவியதே தவிர. நிறைப்பதற்கு உதவவில்லை. முத்த சகோதரிகளின் நரம்புப் பசிகள் வாய்ச் சொற்கள் வடிவத்தில் உருவும் பெற்று, அவனை வேறு வகைத்து வந்தன. எழுத்தோடு புழங்கும் அவனுல் இவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இல்லை. ஆனாலும்—

'ஓ! அருமந்தாப்போலைப் படிச் சிருக்கலாம். என்னே கை சயன்ஸ் படிச்சுவங்கள் எல்லாம் இப்ப அட்வான்ஸ் லெவலோடை ரீச்சிங் போஸ்ற்றிலை எடுபட்டி ருக்கிறார்கள். நான்தான் கண்டறியாத இலக்கியம் இலக்கியம் என்னு...'

ஏதோவொரு தீர்மானத் தோடு அவன் இன்று தனது சைக்கிளில் தொற்றி ஏறி கொண்டான்; சைக்கிள் சிற்றைக் தாங்கவைக்கும் தன் பிட்ட பாகத்தை ஒருமுறை உயர்த்தி, இடது கையால் வேட்டியின் ஒரு தலைப்பைச் சிற்றுக்கும் தன் பிட்ட பாகத்துக்கும் இடையே வைத்துவிட்டு, நிடமதியாக அமர்ந்துகொண்டான். அந்த வேட்டிப் தலைப்போடு தனது நிலையையும் ஒருமுறை எண்ணிப் பார்க்க அவனது எழுத்தாள மனம் தாமதிக்கவில்லை.

மழை இலேசாகத் தூறத் தொடங்கியிருந்தது. குடையொன்று தன் சம்பளத்தில் வாங்கவேண்டுமென்று எத்த ஜீயோ மாதங்களுக்கு முன்பு

எண்ணியிருந்தான். ஆனாலும் இன் நூம் அவன் மழையில் நனைந்தபட்டதான் போகிறோம்.

சிறிது சிறிதாகத் தூறல் போட்ட மழை, இப்போது தனது சக்தியை முழுதாக அவன் மேல் காட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது. நனைந்ததும் நனையாதது மாக ஒரு கடைத் தாழ்வாரத் தில் ஒதுங்கி நின்றான். புடைவைக் கடை முதலாளி சின்னத் தம்பியின் முகத்தினுடைய வீசாரங்களுக்குப் பயந்து மழையைச் சபித்தபடியே நின்றுகொண்டிருந்தான்.

அவனது புடைவைக் கடை முதலாளி சின்னத் தம்பியின் கோபம் தணிவதுபோல, மழையும் தனது ஆற்றலை அடக்கிக் கொண்டு பழையபடி சிறு தூற்றலைத் துவிக்கொண்டிருந்தது. அவன் சேறு படிந்திருந்த சைக்கிளின் ரயர்களைப் பார்த்தடியே கைக்கிளை உருட்டிச் சென்று, பழையபடி தொற்றி ஏறிக் கொண்டான்.

முன்பு தனது கையில் கடிகாரம் இருந்த பழக்கத்தில் இடது மணிக்கட்டை ஒருமுறை பார்த்து, தனது தவறைத் திருத்திக் கொண்டான்.

'றி ஸ்லற் இல்லாட்டித் தான் பறவாயில்லை. அது வித்த காச்கூடக் கையில் இல்லையே'

அவனுக்குப் பின்னால் இது வரை வந்துகொண்டிருந்த காற்சட்டைக்கார இளைஞர் ஒரு வன், இப்போது அவனுக்குச் சமமாகச் சைக்கிள் உழக்கிக் கொண்டிருந்தான். நேரம் கேட்பதில் தொடங்கி கடையை வளர்த்துக் கொண்டே செல்லாம் என்ற எண்ணத்தில், குடைமறைத்துக்கொண்டிருந்த அவனின் முகத்தை நோக்கினான்.

'இப்ப ரைம் என்ன?'.

'ஓம்பது பத்து'

'அட! இவன் எங்கட மூர்த்தி யல்லே! இப்ப கொழும்பிலை எங்யோ வேக பண்ணுமில்லே! வீலிலை வந்திருக்கிறுன்க்கும்'

அவன் மூர்த்தியை உள்ளத் தால் அனு க வீரும்பினான். மூர்த்தியோ அவனைக் கண்டதும் காறைதுமாக விரைவாக கச்சைக்கிளை உழக்கத் தொடங்கி, தனக்கும் அவனுக்குமிடையேயுள்ள தூரத்தைப் பெரிதாக்கிக் கொண்டான்.

காற்சட்டைக்கும், வேட்டிக்கு முள்ள பெருந்தொலையை இவன் புரிந்துகொண்டான்.

தானும், மூர்த்தியும் ஒரு மித்துப் படித்ததும், ஆனாங்காள் 'பட்டம் தெளிப்பதும்' சந்தோஷமாகக் கூடித் திரிவதும் அவனது நினைவுச் சீலையில் தைக்கப் பட்டிருந்தன.

மழைக் தூற்றலுக்கிடையே அவன் கண்களில் இருந்தும் வெப்பமான சில துளிகள் தோற்றம் பெற்றன என்பதை அவனுல் உணர முடிந்ததோ என்னவோ?

'அவங்கள் எல்லாம் இப்ப பெரியாக்கன்'

சமுதாயத்தையே புரிந்து கொண்டவன்போல் ஓர் ஆழந்த பெருமூச்க.

இதற்கிடையே, எப்படியா வது இன்று பின்னேரம் தனது சைக்கிளை, சைக்கில் கடைக்காரச் செல்லத்துறையிடம் நல்ல விலைக்கு வித்துத் தரும்படி கொடுத்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் தோன்றி, அவனே இலோசாக வருத்தத் தொடங்கியது.

சித்ரா ரெக்ஸ்ரைல் என்பது அவன் மும்முரமாக விற்பனையில் சடுபட்டிருக்கிறுன். முள்பு போல இப்போது துணிமனிகள் வாங்குவோர் அதிகம் பேரிவராவிட்டாலும் தேவையை

யொட்டிச் சிலர் வருவதும் போவதுமாக இருந்தார்கள்.

அவர்களுக்கிடையே நாகரிகத்துடன் கலந்த நளிமானாரால் அவன் அந்தக் குருபு உருவத்தை அடையாளம் கண்டுகொண்டுவிட்டான். அந்த உருவமும், குருவும் அவனுக்குச் சில காலத்துக்கு முன்புவரை நாக்கு பிரிச்சயமானவை. அவன் புள்ளிப்படின் அவள் பக்கம் திரும்பினால்.

அவனோ, அவனே முன்னர் ஒரு பொதும் கண்டறியாதவள் என்ற பாவனையில், கண்ணுடி அது காரியில் இருந்த துணிமனிகள் மீதும், அலங்காரத்துக்காக கடை வருசவில் தொங்கவிடப் பட்டிருந்த சாறி கள் மீதும் அனுயாசபாகக் கணக்களை திருப்பித் திருப்பி, கண்களுக்கு போகசாதலை பயிற்றிக் கொண்டிருந்தான்.

கான் குறி வைத்த ஏதோ வொரு காற்றியை எடுப்பித்து, அதைப் பாடியப் பாட்டிப் பார்ப்பும், தனக்கு அது 'யா' பண்ணும் என்ற தோரணையில் தன வாழ்வத்தை நோக்குவது மாக இருந்தாள். பின்பு விலையை கீட்டான் அவன் சொன்னால்

'ஒ கு மா? குறையாதா?'

தொழிலாளர்களுக்கிடையே கொண்டு போட்டிருப்பது சொல்லேல்லை. வாய்க்கால் விளையாத்தாள் சேர்யாம் என்ற குவானிற்றி இப்பாடுகளைக் கொடுக்காது.

அவன் காற்காலங்கு இருந்த போதிருப்பு அந்தச் 'சித்ரா ரெக்ஸ்ரைல்' என்பது முதலாளிக்கு கட்டப்பட்ட ஓர் ஊழியன். அதனால் தான் அங்கு பழகி வைத்திருக்க வியாபாரத் தந்திரங்களை ஒன்றும் விடாமல் அவளிடத்திலும் பிரயோகித்தான்.

அவன் சொன்ன விளை அவனுது இதயத்தைத் திடுப்பதில் கூடாது. அவனுக்காகக் கொஞ்சம் விரிவையும் குறைக்க வாரா என்று தலையைச் சொற்றிந்தபடியே யோசித்துப் பாரித்தான். ஆனால், சிலசுத்தமிழின் குணம் அவனுக்குத் தெரியும்.

“ஏதோ சிற்கித்தலனாக, ‘என்னை உங்களுக்கு நினைவிருக்கா?’ என்றிருப்பு கேள்வியை அவனிடம் கேட்டுவிட்டான். அட்டா என்ன துணிச்சல்!

அதற்கு அவன் கொடுத்தபதில், ‘நான் அவசரமாகப் போகவேணும்’ என்பதுதான். அவன் சொன்ன சொல் தவறவில்லை.

“உந்தக் கறுப்பிக்கு இவ்வளவு கெறுக்கு!” அவன் முத்துக்குள் ஆபாசமாகப் பொருமிக் கொண்டான்.

அவன் படிக்கும்போது அவனுது வாசகிகளில் அவனுக்குருத்தியாம். அவன் நினைவுதான் அப்படிச் சொல்விக் கொண்டிருந்தது.

‘தம்பி, உன்ற கோக்காவையை நெடுகவும் இப்படிவச்சுக்கொண்டு இருக்கிறதேடா?’ என்ற நாயின் கேள்வி அவனைக்குழப்பச் செய்து, வெடிக்கைபார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

‘அதுக்கு நான் என்னை அம்மா செய்யிறதுச் சென்ற சம்பளம் எனக்கே போதாது. இதுக்கினினா உங்கள் எல்லாற்றுவயித்துக்கும் போட்டு, உங்கடழுசாபாசங்களையும் தீர்க்கிறதென்டா. நனியொருத்தனுவே ஏலுமே?’

கவலைகளாலும், போஷாக்கின்மையாலும் கிழுத் தட்டிப்போன அவனுது தாய், பொறுமையாக அவன் சொல்வதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

அவளால் அதைத்தான் செய்யுமிடந்தது.

‘உன்னையும், அக்காவையையும், தம்பியையும் நல்லாவைக்க வேணுமென்டதுக்காக என்ற மனிக்கூட்டடை வித்தன்; சைக்கிளை வித்தன். இதுக்கு மேலே என்னுலை ஒன்றான் செய்யுமிடயாது. மிச்சமெல்லாம் என்ற சக்திக்கு மிஞ்சின விசயங்கள், அம்மா’

தான் சொல்வதை அறைக்குள்ளிருந்து தனது தமக்கைகள் கேட்டு ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்துக் கண் கலங்குவதை அவன் அவதானிக்கத்தவறவில்லை. அவன் உள்ளம் அவனுக்கு மறைந்து உருகியது.

தாய் வெளிப்படையாகவே கண்ணீர் விட்டுக்கொண்டிருந்தாள். அவனைப் பொறுத்தவரை இந்தக் கண்ணீர் ச் சடங்கு, நாளாந்தக் கடமைகளில் ஒன்றுதான்.

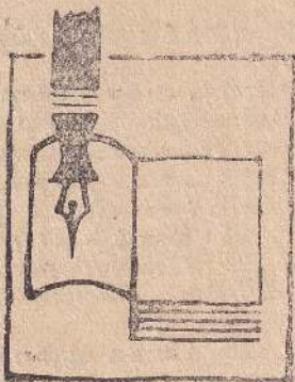
‘அப்ப, இனையவன்ற படிப்பை நிப்பாட்டிப் போட்டு அவனை சுத்துக்கு விடுவமே, தம்பி?’

தாய்மையின் கேள்விக்கு அவனுற் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அவனுது மனம் சமுதாயத்தை மோசமாகச் சபித்துக் கொண்டிருந்தது.

அவன் இப்போது எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான், அவைகற்பளைக் கணவுகள் அல்ல—

நிம்மதி இல்லாமலே கண்களை முடிக்கொண்ட தாய்க்கு அவன்செலுத்தும் புதிய காணிக்கைகள். இலக்கிய பம்மாத்துக்களையும், சமுதாயக் கொடுமைகளையும் கிளியெறிந்து, உண்மையை நோக்கிப் பயணம் செய்யும் ஓர் எழுத்தாளனின்புதிய சுவடுகள்—

அது அவனுது எழுத்துக்களில் தெளிவாகப் பதினின்றது:

கடிதங்கள்

மல்லிகை நீண்ட காலமாக எங்கள் நாட்டின் தலைசிறந்த கலைஞர்களது உருவப் படங்களை இன், மத, கொள்கை வேறு பாடின் றி தன் அட்டையில் தாங்கி வெளிவந்ததைப்பார்த்து கலை இலக்கிய தாகழுடைய நாம் ழிரிப்படைந்தோம். ஆனால் அன்மைக் காலத்தில் வெளி வந்த மல்லிகைகளை அவதானி தொடர்ந்து செய்யாது தாங்கள் நிறுத்திக்கொண்டு விட்டார்களோ என என்னத் தோன்றுகிறது. ஒரு வேளை கௌரவிக்கப்பட வேண்டிய முத்த கலைஞர்கள் எல்லோரது படங்களையும் அட்டையில் பிரசரித்துக் கொரவித்து முடித்துக் கொண்டோம் என்ற மன நிறைவுதான் அதற்குக் காரணமோ தெரியவில்லை. எழுத்தாளர்களைப் பொறுத்த வரை முதிர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு இப்போது இத் துறையிலிருந்து துறவு பூண்டுள்ள பலரைவிட இன்றைய இனம் எழுத்தாளர்களுள் பலர் ஏராளம்¹ சாதித்திருக்கிறார்கள், இன்னும் சாதிக்க இருக்கிறார்கள் என்பது² என என்னம். இந்த வரிசையில் பார்க்கும் போது

ருஃமான், மெளனகுந், சபா. ஜெயராசா, செம்பியன் செல்வன், செங்கை ஆழியான், யோகநாதன், தெணியான், கமால், கனகராசன், சிவானந்தன், மருதார்க் கனி, முருக பூதி போன்ற இன்னும் பலரது படைப்புக்களும் எனது கருத்தை விவிறுத்துவதற்கு ஏற்ற சான்றுகள் ஆகும். இவர்களது படங்களை மல்லிகையின் அட்டையில் ஏன் பிரசரிக்கக் கூடாது?

இவர்கள் கௌரவிக்கப்படுவதற்கான தரமுடையவர்கள் தான் என்பதை ஒப்புக் கொண்டாலே போதும்.

இவர்களுக்கு எதிர்காலம் நிறைய உண்டு; இவர்கள் இன்னும் நிறைய எழுத்தட்டுமே என்று தாங்கள் காரணம் கூறி என் கருத்தை தட்டிக் கழிக்க நினைக்கலாம். அதுதான் எம்ம வர்களிடம் உள்ள மாபெரும் குறைபாடு. ஊதுபத்தி எரிந்து சாம்பலாகிவிட்ட பின்தான் அதைப்பற்றி புகழ்ந்து பேசவார்கள். அது மனம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும் போது அதைப்பற்றி நாலு வார்த்தை நல்ல தாக் சொல்லமாட்டார்கள்.

இதை முற்போக்குச் சிந்தனை மிக்க மல்லிகையுமா பின்பற்ற வேண்டும்.

இது பற்றி சிந்தித்துத் தீர்க்க மான முடிவுடுத்து இளந் தலை முறையைச் சார்ந்த சிறந்த எழுத்தாளர்களையும் மல்லிகை அவர்களது படங்களை அட்டையில் பிரசுரித்துக் கொரவிக்கும் என நான் நம்புகிறேன்.

கல்முனை : இரா. தர்மஸிங்கம்

2

மல்லிகை ஒக்டோபர் 75
 இதற்கில் எம். எம். மன்ஸூர். திக்குவல்லை கமாலின் கதையை விரசித்தத (?) போது, கமாலின் தென்னிலங்கைப் பேச்சும், சொற்பிரயோகங்களும் கதையின் தரத்தைக் குறைத்து விடுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தென்னிலங்கையின் இயல்புகளைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தக் கூடியதாகத் திக்குவல்லையின் தனித்துவத்தை மதித்துத் தாங்கள் ஒரு தனிமலர்யே வெளியிட உவந்து முன்வந்துள்ள ஒரு குழலில் இத்தகைய குறிப்புக்கள் வருவதையிட்டு யான் வியப்புருமைக்குரிய காரணத்தைத் தொடர்ந்து விளக்குவேன். மல்லிகையிற் தென்னிலங்கை முழுவதையுமே அளாவிய ஒரு மலர் வெளிவரவேண்டுமென்ற சொந்த அபிப்பிராயத்தினையடைய யான் திக்குவல்லைச் சிறப்பிதழ் ஒன்று வெளிவருவதையிட்டு எனது மகிழ்ச்சியையும், வாழ்த்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளவும் இச்சந்தரிப்பத்தினைப் பயன்படுத்த விழுமிகிறேன்: அதனை ஏற்படுத்திய மன்ஸூருக்கு நாஞ்சி! ஒரு தென்னிலங்கை மலருக்கு இச்சிறப்பிதழ் தோன்றுவாயாக

அமைய வேண்டும் என்பது எனது ஆசை.

ஒரு தரமான கதையைத் தென்னிலங்கைப் பேச்கநடைமட்டும் எவ்வாறு குறைத்துவிட முடியும் என்பது எனக்குப் புரிய வில்லை. தென்னிலங்கைப் பேச்சுத்தமிழைப் பற்றிய இவ்விலக்கியத்திற் பயிலவந்த காலமுதலே நிலவிவருகிறது. ஓர் இயல்பான குழலில் இயல்பான பாத்திரம் தனது இயல்புக்கேற்பவே பேசும்; பேசவும் வேண்டும். இதனைச் சித்திரிக்கும்போது, அச்சித்திரிப்புக்கு ‘ஒரே லட்சியம்’ ஒன்றும் இருக்க முடியாது. ‘இருக்கிறது’ என்ற செந்தமிழ்ச் சொல் இலங்கையில் இருக்குது. இருக்கு, இரிக்கி, இரிச்சி, இரிச்சிய, இரிச்ச, இரிக்கிது எனப் பல வேறு வடிவங்களில் வழங்குகிறது. மூலச் சொல்லுடன் இவற்றுக்கு ஒரளவாவது தொடர்பு தென்பட்டாலும், அவ்வாறின்றி மத்திய பகுதியிலே சிறப்பாக மூலச் கீழ்களிடையே ஈது, ஈற என்ற வடிவங்களிலும் பயில்வதை இங்கு விசேடமாகக் கூறவேண்டும். எனவே பாற்பாணப் பிரதேசக் கதாபாத்திரம் இருக்கு என்று சொல்வதைப் போவவே வடமேற் பகுதி சிறப்பாக மீனவக்குடும்பக் கதாபாத்திரம் இரிச்சி எனும்போது அமைதிக்கேற்ப மொழியின் தெளிவுத்தன்மை அச்சொல்லுக்கும் புத்துணர்லூட்டுகிறது. இவ்வடிப்படை உண்மையை உணர்ந்தால் இக் கேள்வியே எழுந்திராது. ஆனால் அதனை உணர மறுப்ப வர்களுக்கு, உணர்ந்தும் ஏற்க மறுப்பவர்களுக்கு என்ன சொல்லலாம்?

கமால் புதுக்கவிதைகளும் எழுதுகிறார். அதிலே இப்பேச்சு மொழிப் பிரச்சினை அநேகமாக

எழாததேன்? அல்லது கதையிற் தானும் பாத்திரங்களின் பேச்சைத் தவிர கதையோட்ட நடையில் இது தோன்றுததேன்? இலக்கிய வடிவங்களில் நடையைக் கையாளும் லாகவத்தின் ரகசியமே அது.

கமால் தான் அறிந்த சூழல் களை வைத்தே எழுதுகிறுரென எண்ணுகிறேன். எனவே அச் சூழலுக்கேற்ற சொற்பிரயோகங்களைத் தெளிவின்றி மயங்கு வதாகக் கூறி அவரைக் குறைத்து மதிப்பிட நான் விரும்பவில்லை.

கமாலின் நடையை முஸ்லிம்கள் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளவர்; புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற இலக்கிய இனவாதத்தை யும் மன்ஸர் ஊட்ட முனைகிறூர் போலும். ஆனால் உண்மையில் அவர் நிகழ்த்திய வாதத்தின் அடிப்படையிலென்றால். இத் தென்னிலங்கைத் தமிழைத் தென்னிலங்கையிலுள்ளோரைத் தவிர வேறு பிரதேசத்தவர்கள் புரிந்துகொள்ள முடியாமற்தான் போகும். எனவே இங்கு முடியா முடியாதா. என்பதன்று பிரச்சினை. புரிந்து கொள்ள விருப்பமா இல்லையா என்பதே.

கமால் தனது கதைகளின் மூலம் தென் னிலங்கையின் வாழ்க்கை முறைகளைச் சித்திரிக்க முயல்கிறூர். எனவே அவற்றை அறிந்துகொள்ள வேண்டிய ஆர்வத்தை அவை தூண்ட வேண்டும். கதைகளில் மட்டும் அல்ல; நேரில் அவற்றைக் கண்டு; அவற்றில் வாழ்வோரைத் தரிசித்து, ஊடாடி, ஈழத்து வாழவு மறையிலே இயைவுற நாட்டம் பிறக்க வேண்டும்.

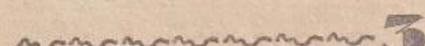
அடிக்குறிப்புப் பிரச்சினையும் மீண்டும் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. மீண்டும் இதுபற்றி விளக்கந் தொடரவோ தீர்ந்துபோன ஒரு

விவாதந் தொடரவோ நான் விரும்பவில்லை.

எனது இக் குறிப்புக்கள் இரத்தினபுரி கே. எஸ், மணியின் கடிதத்தில் அடங்கியுள்ளவையான மன்குரின் சருத்துக்கணக்கு இயைபுடையன வற்றுக்கும் பொருந்தும்.

பிரத்தியட்ச வாழ்வின் பிரதிபலிப்புக்களாகவே இலக்கியத் தில் நிலவும் இத் தண்டாயை, பிரதேசவாதம், இனவாதம் என் பனவற்றை விடுத்துத் திறந்த மனத்துடன் இலக்கியத்தைச் கவைக்க முன்வருவோமாக.

சிலாபம். நெய்தல் நங்கை

மல்லிகையின் பதினெட்டாவது ஆண்டு மல்லரை வாங்கிப் படித்தேன். இங்கே ரூபாவுக்கு நிறைவான மல்லரான்றை வாசித்த திருப்பி ஏற்பட்டது.

சுமார் ஒரு வருடங்களின் பின்னர் — பத்தாவது மல்லிகை ஆண்டு மல்லரின் பின்னர் உங்களின் கதையொன்றை வாசிக்கக் கிடைத்தமை மகிழ்ச்சிக்குரிய விசயமாகும்.

மலரில் துரை. சுப்பிரமணியத்தின் ‘ஒரு புது யுக கதை நோக்கி.....’ என்ற சிறுகதை என்னை வெகுவாகக் கவர்ந்தது. ஏனைய கதைகளும் தரத்தில் குறைந்தனவில்லை. கூட்டு மொத்தத்தில் தரமான கதைகளும், கனமான கட்டுரைகளும், உணர்ச்சி உள்ள கவிதைகளும் மலருக்கு உரமுட்டுகின்றன. உங்களின் மூயற்சியைப் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

ஜாலை 75 மல்லிகை தூண்டில் பகுதியில் பதில் ஒன்றில்

தாங்கள் கூறியுள்ளதைப் போல் மல்லிகை இநழ் தொடர்பான உங்கள் அனுபவங்களை விரைவில் கட்டுரேயாக எழுதுவீர்களை எதிர்பார்க்கின்றேன்.

கல்முனை. ஏகேசம். நியாஸ்

4

செப்டம்பர் 75 இதழில் பிரேமஜி அவர்கள் 'ஒருமைப்பாட்டிற்கான இயக்கத்தின் புதிய கடமைகள்' பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்த கருத்துக்கள் ஆக்கபூர்வமான செயற்பாட்டிற்கு உகந்த சக்தி கொண்டவை.

தமிழ்ப் பேசும் மக்களும், சிங்கள மக்களும் இந்நாட்டின் தேசியக் குழந்தைகள் என்பதைப் பரஸ்பரம் உணராத விடத்து ஒருமைப்பாடெண்பது பசற் கனவாகவே இருக்கும். தேசிய ஒருமைப்பாட்டை வளர்ப்பதில் அன்றும் இன்றும் கருத்தாளும் விணைத்திட்டமும் மிக்க இயக்கமாக ஆக்கப்பணியில் வெற்றியீட்டியவரும் முற்போக்கு இயக்கமே தொடர்ந்து வெற்றி கானு யென்பது நிதர்சன உண்மை. பிரக்ஞா பூர்வமான உழைப்பாளர் வர்க்கத்துடன், எழுத்தாளர் நன்பர்களும் இணைந்து தேசிய ஒருமைப்பாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு மல்லிகையை அத்திவாரமாகக் கொள்வோமாக. அதன் கொடிக்காற் பந்தவின் கீழ் சுகந்த தேசிய வாசனையை நுகர்வோ மாக.

பாண்டிருப்பு. பாளையுரான்

5

'மல்லிகை' பதினேராவது ஆஸு மலர் முன்னர் வெளி

யான மலர்களை விட முன்னேறி இருக்கிறது.

தனது மன்வாசனையை பிரதிபலித்து காது படைப்பதில் உயிராக நிற்கும் நண்பர் திக்கு வல்லை கமாலின் முயற்சி வெல்க. ஒக்டோபர் மல்லிகையில் கதை சொல்ல வந்த கமால் தனது கதையின் இறுதி பகுதியில் கேட்டிருக்கும் கேள்விகள் தேவை யற்றவை. கதை சொல்லும் போது கதையில் வரும் பாத்தி ரங்கள் மூலமே கருத்தை வெளிப் படுத்த வேண்டுமல்லாது கதை ஆசிரியர் குறிக்கிட்டு படிப்பினை சொல்ல வருவது கதைக்குப் பொருத்தமாகாது. இதை நமது கதாசிரியர்கள் கவனத் திற் கொள்ள வேண்டும்.

இன்று கதை எழுதிவரும் அநேகருக்கு இதே யுத்திகள் பிடிப்பாமல் இருக்கிறது. ஒரு முறை மல்லிகையில் இதுபற்றி ஜீவா அவர்கள் குறிப்புக்களை எழுதுவது (சிறுகதை யுக்கிகள் பற்றி) மல்லிகை சிறுகதையாளர்களுக்கும் எண்யவர்களுக்கும் படிப்பினையாக அமையும்.

அட்டாலோச்சேனை. அஸ்துமன்

6

நான் சென்னை பிரசிடெண்டிகலேஜில் தமிழ்த்துறையில் டாக்டர் பட்டத்துக்காக ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறேன். 'மல்லிகை' சில இதழ்களை வாசித்துள்ளேன்.

தங்களுக்கு 'முறையீடு' என்ற கவிதைத் தொகுதி ஒன்று அனுப்பியுள்ளேன். நண்பர் ஒரு வர் (சுப்பையன்) வெளியிட்டிருக்கிறார். இது அவருடைய முதல் முயற்சி. ஒரு தத்துவத்தைச் சார்ந்து நின்றாலும், தத்துவத்தில் சில குறைபாடுகள்

அவர்டம் காணப்படுகிறது. கவி தையைப் படித்து தங்களின் விமர்சனக் கருத்தை எழுதுங்கள். மல்லிகை இதற்கும் இக்கவிதை நூலைப்பற்றி செய்தி வெளியிடுங்கள்.

எனக்கு மல்லிகை தொடர்ந்து வேண்டும். என் ஆராய்ச்சிக்கு அது பெருந் துணைப்பிழும் என்று நம்புகிறேன். பழைய மல்லிகை இதழ்களையும், தொடர்ந்து வரும் இதழ்களையும் எனக்கு அனுப்புங்கள். இங்கிருந்து பணம் அனுப்பி பெறமுடியவில்லை. தாங்கள் எனக்கு ஒருவனுக்கு இதழ்களை தொடர்ந்து அனுப்புவீர்களானால் அது பலருக்குப் பயன்படும்.

நன்பர்கள் தொடர்பு மூலம் ஒழுங்காக இதழ்கள் கிடைக்க வில்லை. தங்களுக்கு ஒரு இதழ் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், அது எனக்கு மிகவும் பயன்விளக்கும். இந்த வழியில் என் வேண்டு கோளை தாங்கள் ஏற்பீர்கள் என்று என்னுகிறேன். அதற்குப் பதிலாக நான் இங்கிருந்து நூல் களும், இதழ்களும் அனுப்பி வைக்கத் தயாராக உள்ளேன். பொருள் பெரிதன்று, கருத்துக் கள்தான் எனக்குப் பெரிது. சமீபத்தில் வந்த ஆண்டு மலரைக் கட்டாயம் எனக்கு அனுப்பவும். டாக்டர் கைலாசபதி அவர்கள் சமீபத்தில் எனக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள். அவருடைய எழுத்துக்களை அறிய மல்லிகை ஒரு நல்ல வாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் என்று கருதுகிறேன்.

மீண்டும் தங்களை வேண்டிக் கொள்வது ஒரு இதழ் நஷ்டம் கைந்துவிட்டது என்று என்னிக் கொண்டு எனக்கு அனுப்புங்கள்.

ஐப்பீடு

தியேட்டரில்
இரண்டாம் வகுப்பிலிருந்து
முதல் வகுப்பைத்
திரும்பி நோக்கிய நான்
அங்கே—
எனது நண்பனைக்குவன்
இருப்பதைக் கண்டு
அவமானத்தால்
நெஞ்சம் குழறியபின்
முன்னே பார்க்க,
கலரியிலிருந்து
இன்னெநு நண்பன்
என்னைப் பார்த்துப்
புன்னைகை செய்தான்.

‘கோப்பாய் சிவம்’

வளர்ச்சி நிதி

மல்லிகை ஆதரவாளர் திரு. எஸ். பாலசுந்தரம் தனக்கு மகன் பிறந்துள்ள மகிழ்ச்சிக்காகவும் மகனுக்குத் தயாளான் என்ற பெயர் சூட்டிய ஞாபகார்த்த மாகவும் மல்லிகை வளர்ச்சிக்கு ரூபா 15 - 00 தந்து உதவியுள்ளார். தயாளனுக்கு எமது வாழ்த்துக்கள்.

யாழ்ப்பாணம் பெரியகடை மார்க்கட் பாய் வியாபாரியான மனியன்னான் மல்லிகை வளர்ச்சிக்காக ரூபா 25 - 00 தந்து உதவியுள்ளார். அவருக்கு நமது நன்றி.

— ஆசிரியர்

இலக்கியத் திருநாள்

தீபாவளித் திருநாளன்று காலை. பொழுது போகவில்லை. எப்படியும் இந்தப் பெருநாளை உபயோகமாகவும் பயனுள்ளதாகவும் கழிக்க வேண்டுமென்கிற மனத் தவிப்பு.

நேரம் போய்க் கொண்டிருந்தது. மல்லிகை அலுவலகத்தில் வேலைகள் ஸ்தம்பித்தன. உதவியாளராகவும் அச்சுக் கோப்பாளராகவும் கடமை புரியும் சந்திரசேகரமும் அன்று வரவில்லை.

தனிமை என்னை ஏதோ செய்தது.

அய்யர் வந்து சேர்ந்தார். மனதில் சற்று உற்சாகம். அதன் பின்னர் 'செந்தாரகை' வந்தார். மகிழ்ச்சி செயலாகப் பரிணமிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை தோன்றிவிட்டது.

'செந்தி மாஸ்டரைப் போய்ப் பார்ப்போமா?! அய்யர் யோசனையை முன்வைத்தார்.

நீண்ட நாட்களாக எனக்கு மன உழைச்சல். 'செந்தி எப்படி இருக்கிறோ? நீண்ட காலம் அவரைப் பார்க்க முடியவில்லையே?' என்ற ஆவல்.

முன்று பேரும் முன்று சைக்கிள்களில் புறப்பட்டோம், குரும்ப சிட்டியை நோக்கி. மழை ஆரம்பித்து விட்டது. தூறல் பெருமழையாகப் பொழிந்தது. ஒரு கடையின் தாழ்வாரத்தில் தங்கி விட்டுப் புறப்பட்டோம்.

இனுவிலில் ஒரு நண்பரின் கார் கிடைத்தது. அதைப் பெற ருக்கொண்டு குரும்பசிட்டியை அடைந்தோம். எங்களைக் கண்டதும் செந்தி மாஸ்டரின் முகம் மலர்ந்தது. 'நல்ல நாள் பெருநாளில் வந்திருக்கிறீர்கள்!' எனக் கூறி வரவேற்றரூப்

ஒரே இலக்கியச் சம்பாஷனைதான்.

விடை பெறும்போது மாலை நாலு மணி. திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கும்போது 'இலங்கையர் கோன் வீட்டிற்கும் போய் வருவோமா?' இதைக் கேட்டவர் 'செந்தாரகை'

கார் அவர்கள் வீட்டு ஒழுங்கையில் போய் நின்றது. திருமதி இலங்கையர்கோன் எங்களை முகம் மலர வரவேற்றர். நான் அன்று தான் அவரை நேரில் பார்த்திருக்கின்றேன். மகளையும் எங்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார்.

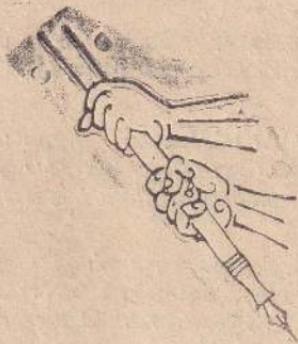
'12 ஆண்டுகள் அவர் மறைந்து. அவரின் ஞாபகத்தை மனதில் வைத்து இன்று என்னை வந்து கண்டதுக்கு நான் மெத்தச் சந்தோஷப் படுகிறேன்' என உணர்ச்சி பூர்வமாகச் சொன்னார். திருமதி இலங்கையர் கோன்.

ஒரு திருநாளை மிகப் பயனுள்ளதாகக் கழித்ததில் எங்கள் முவருக்கும் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி,

—ஜி.வர

காத்திரமான கேள்விகளைக் கேள்வுங்கள், கேள்விகள் புதுமையாக அமையட்டும். கண்டிப்பாகச் சினிமாக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லப்பட மாட்டாது. அஞ்சலட்டையில் எழுதுங்கள். மல்லிகை சம்பந்தப்பட்டதானாலும் கூட— அதன் குறை நிறைகளைச் சுட்டிக் காட்டும்— கேள்விகள் விரும்பப்படும். ஈழத்து எழுத்தாளர்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன அறிய விரும்புகின்றீர்கள் என்பன பற்றியும் கேள்வி அமையலாம். கேள்விகள் யார் மனதை யும் நோக்கவைக்கக் கூடாது. நகைச்சுவை மினிரக் கூடிய தாக் இருக்கலாம். மல்லிகையின் கேள்விக் களம் பல ரால் சுவைத்துப் படிக்கப்படுகின்றது என்பது யதார்த்த உண்மை. எனவே கேள்வி கேட்பவர்கள் பொறுப்பாகக் கேட்க வேண்டும். சுவையான கேள்விகள் இப் பகுதிக்குச் சுவையூட்டக் கூடும். கூட்டங்களிலும், சம்பாஷணைகளிலும் என்னைக் கேள்வி கேட்க நினைப்பவர்கள் இந்தப் பகுதியை நன்கு பயன்படுத்தலாம்.

பொமினிக் ஜீவா

ஃ தூண்டில்....

★ நீங்கள் படைப்புக்கு முக்கி யத்துவம் கொடுக்கின்றீர்களா? படைப்பாளிக்கு முக்கி யத்துவம் கொடுக்கின்றீர்களா?

இலுவில் - 2. என். எஸ். மஹீர்

படைப்புக்குத்தான் முதல்டம். அதே சமயம் படைப்பாளிக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில் அந்தப் படைப்பாளி அந்த முக்கியத்துவத்தைப் பெற எழுத்துவுகில் எத்தனை ஆண்டுகள் சிரமப்பட்டு உழைத்திருக்க வேண்டும்!

எனவே படைப்பாளியின் முக்கி யத்துவமும் இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

★ மல்லிகையில் எழுதுவதே தமக்குப் பெருமையெனக் கருதி நீண்ட காலம் எழுதிவந்த ஒரு சிலரது படைப்புக்கள் அன்மைக் காலத்தில் ஏதோ சில காரணங்களால் மல்லிகையால் நிராகரிக்கப்பட்டதினால் ஏற்பட்ட காழ்ப்புணர்ச்சி காரணமாக இளைஞர்களாகிய எங்களை அணுகி “மல்லிகைக்கென விமர்சனக் கூட்டங்கள் வையுங்கள்;

மஸ்விகையை அங்கம் அங்கமாக பிச்சுப் பிடுங்குங்கள்; அது ஒரு தரமற்ற சஞ்சிகையென சாதாரண வாசகர்களுக்குக் காட்டுங்கள்' என்று இவர்கள் இரகசியமாகத் தூண்டி விடுகின்றார்களே; இவர்கள் பற்றி உங்களது கருத்தென்ன?

பாண்டிருப்பு.

ச. தவராசா

மஸ்விகை அலுவலகத்தில் நான் சில நாட்களைத்தான் கழிக்கின்றேன். மாதத்தின் பெரும்பகுதியை நான் பிரயாணத்தி லும் ஊர்கள் தோறும் செல்ல திலுமே செவிடுகின்றேன். நீங்கள் குறிப்பிடும் இப்படியான காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டவர்கள் பலரை எனக்கு ஏற்கனவே தெரியும். இவர்களைப் பற்றி நீங்களோ நானோ கவலைப் படத் தேவையில்லை. இப்படியான கோள் சொல்லி மனப்பான்மைக்காரர்களை அவர்களினது நடவடிக்கைகளே ஒதுக்கித் தள்ளிவிடும். நீங்களும் நானும் இந்த நாட்டின் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றிக் கவனஞ் செலுத்தினாலே இப்போதைக்குப் போதுமானது.

★ சிறுக்கை உத்தி, நுணுக்கங்கள் பற்றி நீங்கள் விரிவாக ஒரு கட்டுரை எழுதினால் என்ன? அச்செழு. மு. மாணிக்கத்தங்கிய

நல்ல ஆலோசனை. அவசியம் செய்ய முயல்கின்றேன். இது சம்பந்தமாகக் கடிதப் பகுதியிலும் ஓர் அன்பர் குறிப்பிட்டுள்ளார். சென்ற இதழில் வெளி வந்த கமாலின் கதை முடிவை நீங்கள் படித்திருப்பீர்கள். இக்கதையின் கடைசிப் பாரா அக்கதையின் கலைத்துவத்தையே விழுங்கி விட்டது. ஆரம்ப எழுத்தாளர்கள் மிகக் கவனமாக இருக்கவேண்டும், கமாலின் அக்க

கடைசி வரிகள் பிரச்சினைக்கு ஆசிரியன் முடிவு கூற வேண்டும் என்ற சமீபத்திய அதித்தீவிரப் பயமுறுத்தவின் விளைவோ என்றான் சந்தேகிக்கின்றேன். பிரச்சினைக்கு ஆசிரியன் வெகு நூட்பமாகக் கோடி காட்டி விளங்கப்படுத்த வேண்டுமே தவிரில் பச்சையாகக் கதைக்குள் புகுந்து 'லெக்ஸர்' அடிக்கக் கூடாது. அந்த வரிகளை நான் திருத்த வர்மோ என நண்பர் கணக்கெட்டு விடம் ஆலோசனை கேட்டேன். அவர் கதை அப்படியே இருக்கட்டும், அப்பொழுதுதான் பிரச்சினை கூடும் கொடி விவாதிப்பதுடன் இளம் தலைமுறையின் குறைபாடுகளைத் திருத்தலாம் எனக்கூறிவிட்டார்.

கூடிய சீக்கிரம் இதுபற்றிய எனது கருத்துக்களை எழுத முயல்கிறேன்.

★ தமிழ் நாட்டுச் சஞ்சிகைகளின் இறக்குமதிக் கட்டுப்பாட்டால் எமது நாட்டு இலக்கிய வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாக ஒரு சிலர் கூறுகின்றார்களே; இவர்கள் கூற்றில் உண்மையுண்டா?

எம். எம். அழுபக்கர் கல்முனை - 7.

நீக்ரோக்களை அடிமைத் தனையிலிருந்து விடுவிக்க ஏப்ரகாம் விங்கன் சட்டம் கொண்டுவந்த பொழுது அமெரிக்க நீக்ரோப் பிற்போக்குக் கூட்டும் விளிகள் எமது சுதந்திரத்தைப் பறித்து விட்டார்; நாங்கள் ஆண்டவரங்கள் அடிமைகளாகப் படைக்கப்பட்ட பரம்பரை அடிமைக்கூட்டம்; சுதந்திரம் எமக்கு வேண்டாம்' என ஊர்வலம் நடத்திய சம்பவத்தை ஒரு தடவை என்னிப் பாருங்கள்; சர்வத்தாலும் அடிமை முறையை விரும்பும் இப்படியானவர்களின்

இப்படியான கூக்குரலே இது வாரும். இக் கும்பவின் கூப்பாடு இந்த நாட்டில் இனி எடுப்பதே எடுப்பாது.

★ மல்லிகையை நான் விரும் பிப் படித்துக் கொண்டு வருகின் மேன். அதில் தொடராக ஒரு நாவல் வெளியிட்டு வந்தால் என்ன?

மட்டக்களப்பு. அ. தம்பிராசா

பிறதோர் இடத்தில் அதற்கான விளம்பரம் வந்துள்ளது. அதைப் பாருங்கள்.

★ நாட்டுக்காகப் பாடுபடுபவர்களைப் பற்றியும் தன்ன லத்திற்காகப் படுபடுபவர்களைப் பற்றியும் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

கல்முனை - 4. மணிவாணன்

நாட்டுக்காகப் பாடுபடுபவன் தான் பிறந்த பிறவிப் பயனை நன்கு பயன்படுத்தத் தெரிந்தவன்; அவன்தான் மனி தன்! தனது நல்திற்காகப் பாடுபடுபவன் அதித்தீவிரப்புரட்சி பேசிக் கொண்டு திருப்பிடில் இலட்சம் இலட்சமாகச் சம்பாதிக்கும் மனித உருக் கொண்ட மனிதப் பதர்!

★ இலங்கையில் ஏராளமான நூல்கள் மாதா மாதம் வெளி வருகின்றனவே, அதுபற்றிய விமரிசனத்தை நாங்கள் மல்லிகையில் பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம் என்றால் மல்லிகை இதழ்களில் புத்தக விமரிசனங்கள் தொடர்ந்து வெளிவருவதே நிலையே; காரணம் என்ன?

எஸ். பாலகங்காதரன்
சென்னை - 20.

காத்திரமான நூல் விமர்சனங்களை மல்லிகையில் தொடர்ந்து வெளியிட வேண்டும் என்பதுதான் எனது விருப்பம். ஆனால் எல்லாவற்றையும் நான் ஒருவனே செய்துவிட முடியாது. வருகின்ற நூற்களை நான் இலக்கிய நண்பர்களிடம் பிரித்துக் கொடுத்து விடுவது என்னமோ உண்மை. ஆனால் கொடுக்கும் புத்தகங்களுக்குச் சம்பந்தப்பட்டவர்களின் விமர்சனக் கட்டுரைகள் கைக்குக் கிடைப்பதில்லை. இவர்கள் செய்யும் அசட்டைத் தனங்களின் தாக்கம் எனது தலையில்தான் இன்று விடிகின்றது. கூடியவரைக்கும் இனிமேல் தகுந்தவர்களின் விமர்சனங்களைப் பெற்றுப் பிரசரிக்க ஆவன செய்யப்படும்.

★ ‘கண்ணதாசன்’ மாத இதழ் தொடர்ந்து வரப்போகின்றதாமே; அது தொடர்ந்து வருமா, என்ன?

கன்னகம். ம. சத்தியதாசன்

நான் விரும்பும் தரமான ஓர் இலக்கியச் சஞ்சிகை இது. அருமையான அமைப்புடன் தரமான உள்ளடக்கம் கொண்டது. இது தொடர்ந்து வருமா வராதா என என்னால் ஆரூடம் கணித்துச் சொல்ல முடியாது. கவிஞர்களன்னதாசன் இதைப் போல எத்தனையோ சஞ்சிகைகளையும் வார இதழ்களையும் ஆரம்பித்து நடவில் நிறுத்தியிருக்கின்றார். எனவே திட்டமாகத் தொடர்ந்து வரும் எனச் சொல்ல முடியாது. உண்மையிலேயே கண்ணதாசன் இதழ் தொடர்ந்து வருமாக இருந்தால் கவிஞரின் பெயரை நிலைக்க வைக்க அது ஒன்றே போதுமானதாகும்.

மதிக்ஞலை தூத்துக்குடி

ரூபா ரூபின்

வினாக்கள் தூத்துக்குடி மாண்புமிகு

தூத்துக்குடி மாண்புமிகு

14-11-75

முதல்

ராணு

மாழ்ப்பாணம்

தூத்துக்குடி

தூத்துக்குடி மாண்புமிகு

தூத்துக்குடி மாண்புமிகு

அருடேதயாவின்

தை நிறைய காரசு

148

ங்கரை தூத்துக்குடி

நீகாந்த, பிரமிளா, நாகேஷ், சுதந்தலர்
ஆகியோர் நடிக்கின்றனர்

தை நிறைய காரசு , 088

. விடையப்பட்டு

இயக்குநர் :

தயாரிப்பு :

A. B. ராணு

மின்னல் சண்முகம்

நீகாந்த, பிரமிளா, நாகேஷ், சுதந்தலர்
ஆகியோர் நடிக்கின்றனர் என்று அறியப்படுகிறது.
நீகாந்த, பிரமிளா, நாகேஷ், சுதந்தலர்
ஆகியோர் நடிக்கின்றனர் என்று அறியப்படுகிறது.

மங்கை

வணக்கம் புரை

எமது

மனங்களின்த

வாழ்த்துக்கள்

சமத்து இலக்கிய

உலகில் ஒரு

சகாப்தத்தை நிறுவிய

‘மல்லிகை’ க்கு

ரெ.பி.ஏ.
நாட்டுப்

உண்மொயாக்குவதே முயற்சி

V. K. சுப்பிரேயா செடியார்
சகோதரர்கள்

549

உண்மொயாக்குவதே முயற்சி
உண்மொயாக்குவதே முயற்சி

380, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

284 A, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம் முகவரியில் வசிப்பவரும் ஆசிரியரும் வெளியிடுவதற்கான பொழுதிகளை ஜூவா அவர்களால் மல்லினங் சர்தலைகளுடன் யாழ்ப்பாணம் முழுவெங்கொ அச்சுக்கத்திலும், அட்டை யாழ்மாநகர் பல்நோக்கைக் கூட்டுறவுச் சங்க கூட்டுறவு அ.சகத்திலும் அச்சிப்பட்டது: